

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

PF 2024

Adventní putování Vrbcí
za rozsvícenými okýnký
vrcholí 24. prosince
v kostele sv. Jiljí
v čase od 10 do 14 hod.

Šťastné a veselé!

prosinec 2023

MŠ - Exkurze na zahradu paní Ostřížkové

MŠ - Pasování předškoláků

MŠ - Sv. Martin v Motýlčích

MŠ - Sv. Martin v Kofátkách

ZŠ - Halloween v angličtině

ZŠ - informatika v 5. ročníku - programování

ZŠ - návštěva předškoláků ve škole

ZŠ - stavíme roboty v družině

Úvodní slovo starosty

Zvolněme...

Advent má být čas uklidnění, očekávání, zpomalení, zamyšlení a v neposlední řadě setkávání se se svými blízkými. Bohužel se nám to ne vždy dobře daří a rok co rok potřebujeme stihnout to či ono – v práci uzávěrky, doma okna, ve firmách investice a mohl bych pokračovat.

Rok co rok takto rozumuji a bohužel musím přiznat, že nevím, jak z toho ven. Co se ale daří, je právě to zvolnění ve vánoční svátky. Aspoň toto – návštěva kostela, muzicírování, pohádky, setkávání s rodinou a přáteli nebo pohodové lebedění.

Pro Vrbici bude rok 2024 ve znamení plánování a startování strategických projektů a vytvoření strategického plánu obce.

Moc nám všem přeji, abychom alespoň o Vánocích zvolnili, strávili je ve zdraví s těmi, které máme rádi, a do nového roku nabrali hodně sil, optimismu a elánu. Přeji Vám i Vaším blízkým hodně zdraví, rodinné pohody a ať se Vám daří, na co sáhnete.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Vrbice v roce 2024 rozhodně nebude kulturně strádat

Plesy a zábavy

V roce 2024 připadá Popeleční středa na 14. února. Do období půstu je tedy potřeba stihnout všechny plesy a zábavy. Určitě si vyberete – společný farní ples (letos v Kobylí), krojovaný ples, ples SRPŠ nebo Ostatková zábava s průvodem. Určitě si vyberete, nebo víte co, rozjeďte zábavu na všech!

Knihovna

Přednášky v knihovně jsou čím dál tím oblíbenější a témata čím dál tím lákavější. Já osobně si vážím toho, že je vytváří naši občané, kamarádi a kamarádky. Na co nebo na koho se můžete těšit? Ing. Tomáš Škorpík, entomolog a polyhistorik, vedoucí oddělení speciální ochrany přírody a strategického plánování NP Podyjí, plk. Libor Kutěj a téma "Co si Rusko o sobě vlastně myslí? A co si myslí o nás? Aneb podstata novodobého ruského imperiálního myšlení.", Laďa Krapek a jeho nové cesty do Nepálu a Tibetu a ještě další přednášky, které se postupně připravují.

Na kole dětem

V roce 2024 proběhne již patnáctý ročník projektu Na kole dětem Josefa Zimovčáka. Startuje se v Družici a končí se na Vrbici! Projekt podporující onkologicky nemocné děti jsme již podpořili před dvěma lety, letos jsme již přípravy započali – výtěžek z jarmarku, halušek atd. poputuje od srdce od nás Vrbečáků právě těmto dětem.

Farská zahrada

Michal Grombřík s Hulavou a manželé Štruncovi a Cimbál Classic nám ukáží možnosti jedinečného nástroje cimbálu a jeho spojení s jazzem či folkem - 14. června 2024.

LAK Produkce pro Vás také připravuje recitál Světlany Nálepkové a dále je v přípravě několik variant – divadelních her či koncertů – uvidíme, co z toho vyjde, nechme se překvapat.

Klasika

Lákavé jsou také akce spolku VINAŘI VRBICE – degustace, košť, otevřené sklepy, Muzáci z Vrbice – Vrbecká dědina,

Farnost – farní den, mše u kaple sv. Anny a další, celá obec v čele s chasou a FK se těší na hody, setkání se seniory, Zarážení hory a mohli bychom jmenovat další „klasiky“, které nás čekají.

Rozhodně se tedy v roce 2024 nudit nebudeme. Přijďte si užít všechny akce, rádi Vás uvidíme.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Novinky v odpadovém hospodářství obce Vrbsice

I přes rostoucí ceny nákladů (logistika, pohonné hmoty, skládkovné, poplatky, mzdové náklady, odvody apod.) se výše poplatku na rok 2024 nemění, zůstává tedy 660,-Kč za osobu.

Svozové kalendáře na rok 2024 najdete spolu se zpravodajem ve své schránce.

O úspory se budeme snažit optimalizací systému, v roce 2024 nastanou tyto změny:

- Pytlový svoz proběhne jednou týdně a to vždy v pondělí (mimo svátky).
- NOVINKA - sběrný dvůr mimo pátek, sobotu a neděli bude otevřen také v týdnu (tj. úterý až čtvrtek) od 9:00 do 11:00. Tento servis může využít zejména zapojený podnikatelský sektor.
- Bude pořízen nový svozový vůz – přívěs, který pobere větší objem odpadů.
- V rámci pytlového sběru můžete před svůj dům nachystat papír, plast, nápojové kartony, sklo kovy a drobné elektrozařízení. V žádném případě nesvážíme od domu velkoobjemový směsný odpad, role pvc apod. Pytle nebo balíčky prosím nachystejte nejpozději v 7:30 ráno.
- NOVINKA – budou zrušeny kontejnery na textil a svoz textilu bude pravidelně od března první pondělí v měsíci. Novinka je zavedena z toho důvodu, že textil, když je dlouho v kontejneru, je znehodnocen a následně končí na skládce, což demotivuje třídění! Navíc zmizí z obce dvě plechové nevzhledné krabice.
- NOVINKA – v rámci pytlového svozu bude probíhat také svoz olejů z domácností. Prosím nachystejte oleje do uzavřených nádob (např. PET láhve) tak, aby nedocházelo k úniku.
- NOVINKA – u sběrného dvora bude otevřeno nové RE-USE centrum. Zde můžete odevzdat ještě funkční věci, kterých se chcete zbavit (bohužel mimo elektroniku) a naopak si můžete některou odevzdanou věc za symbolický poplatek odvézt. Peníze vybrané v re-use centru budou 100% použity na novou výsadbu v obci. Předcházející tým vzniku odpadu, a odevzdané věci někomu třeba ještě poslouží a udělají radost. Předpokládáme, že částky budou spíše velmi symbolické, a to jen proto, abychom eliminovali úsilí některých notorických sběračů a hromadění skládek v domácnostech.

- Obecní rozhlas bude před každým svozem ve večerním hlášení informovat o tom, co se bude následující den svážet.

Někteří občané si v minulosti stěžovali, že jim nestačí hnědá popelnice na BRKO (biologický odpad). Rádi bychom tímto upozornili, že popelnice mají primárně sloužit na separaci tohoto odpadu z komunálního odpadu (tzn. zejména odpad z kuchyně – šlupky, kávové sedliny, sáčky od čajů atd.). Některí občané to dodnes nepochopili – v zimě hnědou popelnicí prostě nevyváží. Pokud by měla popelnice pojmout hlavně odpad ze zahrádky, bylo by nutné téměř od každého domu svážet kontejner, zejména v době sečení trávy. K těmto účelům je k dispozici velkoobjemový kontejner na sběrném dvoře, případně domácí kompostování. Zvážíme možnost využití dotace na kompostéry do domácností a budeme Vás informovat. Eliminace biologického odpadu zvyšuje energetickou výhřevnost zbytku odpadu. Pokud jednou dojde k redukci skládkování a směsný odpad se bude likvidovat ve spalovnách, je to krok správným směrem – voda prostě nehoří!

Žádáme také občany, aby pečlivě zvažovali pálení zeleného odpadu v jarních a podzimních měsících. Čerstvé rostlinné zbytky obsahují velké množství vody (zase ta voda) a dým obtěžuje ostatní občany v obci. Mimo to je většina pálení v obci nenahlášená a tudíž nelegální. K těmto účelům je právě otevřen sběrný dvůr! Buďte prosím ohleduplní k ostatním.

No a nakonec něco pozitivního. Obec Vrbsice se v rámci soutěže My třídíme nejlépe umístila opět na krásném druhém místě. Děkujeme všem, kteří aktivně třídí. Ti, co takto nečiní, at se chytí za nos.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Tradiční krojované hody Vrbece 2023

Jako každý rok, i letos patřil konec srpna vrbeckým krojovaným hodům. Mezitím, co jsme my, stárci a chasa, trávil čas na sóle dolaďováním posledních detailů, všichni ostatní po celé dědině uklízeli a stresovali, aby bylo vše perfektní.

V předhodovní pátek jsme se tradičně všichni sešli na sóle a za pomoci pana Dostoupila z Velkých Pavlovic jsme ručně postavili máju. Tímto bychom chtěli moc poděkovat všem chlapům, kteří nám přišli pomoci! Po samotném postavení máje následovalo posezení u cimbálu s CM Slovácko mladší.

Třídenní hodování pak začalo mši svatou za doprovodu Kamínku. Po hodové mši se na hřišti uskutečnil tradiční fotbalový zápas. V poledne se stárci sešli s chasou ve stárkách na Stráži a za zpěvu se společně vydali k hospodě, kde na ně již čekala DH Sokolka, která nám krásně vyhrávala po celou hodovní neděli. Odpoledne jsme již vítali přespoláky – přespolní chasy. Hned při prvním přespolním nástupu, nástupu chasy z Velkých Bílovic, jsme byli pozváni na jejich krojované hody, následované očekávaným přejicháváním (přejuchali jsme!) a společným verbuňkem.

V pondělní dopoledne i letos vyhrávala DH Sklepanka na Stráži U Presu. V pondělí a úterý odpoledne nám pro změnu hrála DH Lácaranka.

I když nám úterní počasí příliš neprálo, po průvodu celou Vrbečí jsme zamířili k panu starostovi, kterého jsme pozvali na zavádku, a průvod zakončili na sóle. Odpoledne naši nejstarší odchovanci pověřili kordule a mašle na hřebík a čekalo nás společné focení následované zvedáním starých stárků a všemi oblíbená zavádka, kde jsme se mohli dozvědět nejen vtipné informace o stárcích a chase, ale i o tom, co se během roku v obci událo. Pak už přišlo na řadu to, na co se zejména naši nejmladší nejvíce těšili – sólo "osáci".

Hodování bylo zakončeno v brzkých ranních hodinách tradiční polévkou.

Pevně věříme, že letošní hody si budeme nejen my stárci ještě dlouho pamatovat, ať už pro dodržování smluveného času nebo našeho nového časovního maskota, slepice (Veselo, Aranka!).

Chtěli bychom moc poděkovat Obci Vrbece za vstřícnost, ochotu, pomoc s organizací a finanční podporu, FK Vrbece 1959 za finanční podporu a pomoc s pořádáním hodů, Vinařům Vrbece za dodání vína, Hospodě Na Sóle za zajištění občerstvení a baru, Modré Hospodě za dostatečný přísun piva, farnosti Vrbece za hodovou mši, Kamínku z Vrbece za krásné zazpívání na mši, samozřejmě Mirečce Ludvové za složení zavádky a Davidu Hoškovi a Klárce Lukové za krásné fotky a videa! Celé chase, mužákům, starým stárkům a zejména našim rodinám za spolupráci a pevné nervy.

Moc děkujeme!

Na závěr Vás srdečně zveme na krojový ples, který se uskuteční po čtyřech letech v KD Vrbece, a to 20. ledna 2024. Můžete se těšit na předtančení české besedy, bohatou tombolu a mnoho dalšího.

P.S.: Ať se i nadále nesou vrbecké hody v duchu konstruktivních přínosných změn. Už teď se těšíme na příští rok!

Vrbeční stárci a stárky 2023

*David Kocourek a Kristýna Jiroušková
Jakub Veselý a Markéta Michnová
Dominik Bařina a Marie Michnová*

Stáří stárci:

1. starý stárek – Milan Bukovský
 2. starý stárek – Svatopluk Horák
- starý sklepník – Michal Janošek*

Nedělní podvečer pro tetičky a strýce 2023

Přibližně okolo dne seniorů jsme se se Sklepankou rozhodli zorganizovat akci, a to zejména pro naše tetičky a strýce – tedy konkrétně 8. října 2023.

Sklepanka hrála "O106" a návštěvníci to nakonec i parádně rozvlnili a rozezpívali. Holky z naší školky napekali výborné koláče, které moc chutnaly, děkujeme.

V příštím roce se sejdeme 13. října 2024 a budeme muset provést jednu změnu – změnit název akce. Akce se sice vztahuje ke dni seniorů, ale bylo by dobré, aby se společně s nimi pobavily také jejich děti či vnoučata a všichni jsme se hezky sblížili.

Budete-li mít nějaký nápad, jak akci nazvat, určitě mi to řekněte. A hlavně dondite.

*Tomáš Bilek,
Váš starosta*

Izrael versus Hamás

Vztahy mezi Izraelem a Hamásem jsou více než složité. Myslím, že dost lidí včetně mě v tom mělo chaos. Nejen pro ně byla přednáška, na které tuto problematiku osvětlil plukovník gšt. doc. Mgr. Ing. Libor Kutěj, Ph.D., ředitel Ústavu zpravodajských studií, no, ale hlavně Vrbečák.

Zadání bylo – asi hodinka a základní osvětlení problematiky. A výsledek?

Hojná účast, skvělý přednášející a tři hodiny nabitě objektivními informacemi - a určitě by se dalo pokračovat, a tomu ne jeden osobitý vzorek z vlnářství Baraque.

Slovo dalo slovo a Libor již připravuje další zajímavou přednášku na stejné horké téma – Co si Rusko o sobě vlastně myslí? A co si myslí o nás? Aneb podstata novodobého ruského imperiálního myšlení. Určitě se na Vás budeme v knihovně těšit, sledujte nás!

Tomáš Bilek, Váš starosta

Kulinářské okénko

připravila Martina Mikulicová

Když mě oslovila děvčata s žádostí o recepty do zpravodaje, vůbec jsem netušila, co napsat. Mám pocit, že už jsem se o všechno, co dělám trochu jinak, podělila. Nakonec mě napadlo, že když jsem se loni nechala inspirovat Štědrým dnem, co letos zkusit Boží hod. U nás je 25.12. pravidelně kachna se zelím. Nebojte, recept na kachnu psát nebudu, ale zkuste k ní udělat dušené červené zelí s povídky a sušenými švestkami a jako přílohu pajfálský knedlík. Je to tedy kalorická bomba, ale jednou v roce to tělo zvládne 😊. A když už kaloricky velmi vydatně hřešíme, přidám i recept na hruškový koláč.

Dušené červené zelí

- sterilované červené zelí
- červená cibule
- sádlo
- 2 polévkové lžíce povidel
- hrst nakrájených sušených švestek
- 1 dcl portského nebo fortifikovaného červeného vína
- cukr a sůl na dochucení
- brambora nebo jíška na zahuštění

Na sádlo zpěníme nakrájenou cibuli, přidáme scezené a propláchnuté zelí (část nálevu ze zelí si dáme stranou, kdybychom potřebovali přikyselit). Zalejeme vínem, přidáme povidla, nakrájené švestky, dolejeme vodou tak, aby bylo zelí ponořené, a dusíme 15 minut. Poté přidáme nastrouhanou bramboru, která zelí pěkně zahustí. Dochutíme solí, pokud je potřeba cukrem, kdo má rád, může i špetkou skořice, a dusíme do měkka. Kdo nerad zahušťuje pomocí brambor, může použít jíšku.

Pájfálský knedlík (4 porce)

- 70 g slaniny na kostičky
- 1 vejce
- 1 žloutek
- 60 g másla
- 100 ml smetany
- 300 ml mléka
- 250 g housky – raženek
- 100 g hrubé mouky
- sůl
- muškátový oříšek
- strouhanka
- máslo na potřeni ubrousku

Na pánvi opražíme slaninu (pokud pustí hodně tuku, část slejeme). K slanině přidáme na kostičky nakrájené housky, opečeme, dáme vychladnout a zalejeme mlékem se smetanou.

V míse si utřeme máslo spolu s vejcem a žloutkem, osolíme. Poté do mísy vložíme namočené housky se slaninou, přidáme hrubou mouku, špetku muškátového oříšku a vše dobře promícháme.

Ubrousek nebo utěrku navlhčíme, potřeme změkklým máslem a posypeme strouhankou. Do připraveného ubrousku vložíme těsto, zamoťáme do tvaru knedlíku, na obou stranách svážeme a vložíme do vroucí vody. Knedlík nabyde, proto není třeba ubrousek příliš utahovat. Vaříme 50 minut. V polovině vaření knedlík ve vodě otočíme.

Hruškový koláč

Na koláčové těsto:

- 160 g hladké mouky
- 50 g krupicového cukru
- kůra z jednoho citronu
- 1 žloutek
- 60 g másla + na vymazání formy
- sůl
- voda dle potřeby

Na náplň:

- 250 g mascarpone
- 40 g krupicového cukru
- 1 vejce
- ¼ kávové lžičky vanilkového extraktu
- hrušky (4 až 6 ks, podle velikosti)
- šťáva z 1 citronu
- 50 g vlašských ořechů nahrubo sekaných
- 1 polévková lžíce tekuté medu

Do mísy nasympeme mouku, cukr, nastrouhanou citronovou kůru, malou špetku soli, máslo a vše rozmixujeme dohladka.

Přidáme vajíčko, 2–3 lžíce studené vody a těsto opět mixujeme. Pak si poprášíme velké prkénko moukou a těsto na něm hňeteme, dokud se nezpevní a nepřestane skoro lepit. Zpracované necháme asi 30 minut chladit v lednici.

Přehřejeme troubu na 190 °C a nízkou formu na koláč vymažeme máslem. Těsto rozválíme, vložíme do formy, vyložíme pečícím papírem a zatížíme fazolemi. Pečeme 15 minut, fazole vysypeme, a necháme vychladnout.

Mascarpone, cukr, vajíčko, vanilku a mouku umícháme na krém, který se bude snadno roztírat (kdyby byl příliš hustý, přidáme trochu mléka). Krém rovnoměrně nanese na vychladlé předpečené těsto. Hrušky oloupeme, přepůlíme a rozložíme na krém. Celý koláč zasympeme nasekanými oříšky a zakápneme medem. Pečeme na 170 °C asi 45 minut, nebo dokud nebude povrch dozlatova opečený.

Milan Michna

Jakékoliv ocenění Vrbečáka nebo vrbeckého rodáka potěší. Jedním takovým "pokladem", který vzešel z Vrbice a srdíčkem je stále na Vrbici, je právě Milan Michna.

Milan získal titul Nositel tradice lidových řemesel, jehož předání se uskutečnilo dne 9. 9. 2023 v rámci Národního zahájení Dnů evropského dědictví v Poděbradech. Ocenění Nositel tradice lidových řemesel udělil ministr kultury Martin Baxa výrobcům, kteří se na vysoké úrovni věnují tradičním lidovým řemeslům ohroženým zánikem a svoje znalosti a dovednosti předávají následovníkům. Letošními oceněnými byli Markéta Bartáková v oboru pletení ze slámy, Jarmila Kraváčková v oboru výšivka na výřez, Milan Michna v oboru tradiční kovářství, Marie Vachunová v oboru vázání šátků, výroba hornáckých krojů, a Martin Volf v oboru výroba kolovečské hrnčiny.

Dovolujeme si ocitovat článek Mgr. Petry Hrbáčové, Ph.D., ze sborníku Nositelé tradice lidových řemesel 2023, který vydal Národní ústav lidové kultury.

Milan Michna (*1941) pochází z obce Vrbice na Břeclavsku, celý profesní život však působí v Brně. Vyučil se jako zbrojní kovář ve Zbrojovce Brno, kde jej pro řemeslo nadchnul zkušený mistr kovář Zdeněk Kučera. V letech 1964 až 1982 pracoval v kovodílnách Státního divadla v Brně. Současně měl pronajatou kovárnu, ve které zpracovával drobné zakázky tradičních kovářských výrobků. Po roce 1989 si založil kovářskou živnost, do které postupně zapojil i syna Radka Michnu, synovce Davida Laxu a vnuka Ondřeje Michnu.

Pan Milan Michna patří v současné době k jedněm z nejvýraznějších osobností v oboru kovářství. Jeho znalosti, zkušenosti a řemeslná dovednost jsou mimořádné a mezi kovářskými mistry je nezpochybnitelnou autoritou. Ve své dílně zpracovává především železo, nevyhýbá se však ani dalším materiálům, jako je měď, bronz nebo mosaz. Při práci využívá staré kovářské postupy založené na nahřívání materiálu ve výhni a jeho následném zpracovávání na kovadlině tradičními technikami jako jsou utínání, vytažování, pýchování, rozkovávání, sekání, ohýbání, zkrcování, probíjení, štěpení, rovnání a hlazení, spojování, svařování v ohni, klínování, provlékání, nýtování atd. Nebrání

se ale také moderním způsobům zpracování kovu. Často spolupracuje s Národním památkovým ústavem na realizacích umělecko-řemeslných kovářských děl, z těch nejvýznamnějších jmenujme např. okenní mříže, brány a oplocení na zámku v Brně-Lišni, kašnu a bránu v areálu brněnské Staré radnice, studnu na zámku Chropyně, nástěnné lampy, lustry a stojany v synagoze v Třebíči, svícny a stojany pro kostel ve Vrbici a další. Samostatnou část jeho práce tvoří umělecky pojaté náhrobní kříže, inspirované tradičním tvaroslovím nebo kované plastiky. Mezi výrobky Milana Michny však patří také dokonale zvládnuté zemědělské a řemeslnické nářadí, jako jsou motky, sekáče, kramle, řetězy, koňské podkovy atd. Sám si pochopitelně vyrobil různé druhy kovářských kleští, se kterými pracuje. Další skupinu jeho kovářské produkce tvoří celá řada nejrůznějších variant a rozměrů kování ke dveřím, vratům, oknům a okenicím. Jedná se především o závěsy, kliky, panty, zámky, štítky a petlice. Zajímavou zkušeností pak pro něj byla výroba cvočků, používaných při rekonstrukci historické obuvi. Škála výrobků, které vychází z dílny pana Michny, je nebyvale široká, vždy se však jedná o ručně zpracované kusy

s vysokou estetickou a užitnou hodnotou, což je podmíněno jeho dokonalou znalostí využívaných materiálů a postupů.

Mimo členy rodiny předal Milan Michna své zkušenosti mnoha studentům středních odborných škol, kteří se zaučovali v jeho dílně. Podílel se na dalším vzdělávání pedagogických pracovníků v kovářských oborech a je členem celé řady odborných komisí na odborných školách. Patří k zakladatelům Společества kovářů, dodnes je jeho významným členem. Svě řemeslo velmi často prezentuje na řadě výstav, setkání kovářů i na předváděcích akcích na trzích a jarmarcích v České republice i v zahraničí, např. na akci setkání kovářů na hradě Helfštýně, Těšinský kovář, Svinarské řetězení, Evropském setkání tradičních kovářů v Ybbsitz v Rakousku atd. V současné době ve spolupráci s Vrbčici připravuje stálou výstavu věnovanou kovářství ve své rodné obci. V minulosti se podílel také na realizaci řady publikací o kovářství.

V minulosti byl kovář na venkově nepostradatelným řemeslníkem. Zpracování železa, výroba a oprava

zemědělského nářadí a nástrojů patřily k činnostem, které byly pro venkovskou komunitu velmi důležité.

V 19. století pracoval minimálně jeden, častěji však i dva kováři téměř v každé vesnici. Kováři zhotovovali rádlá, pluhy, motyky, rýče, nože, řetězy, podkovy pro koně a tažný dobytek atd., ale také mnoho předmětů do domácnosti, jako např. trojnožky, rožně, nádobí, panty a kliky ke dveřím. Samostatnou kapitolou pak bylo nářadí pro různé řemeslníky, např. truhláře, tesaře, obuvníky nebo sedláře. V městském prostředí se od kovářů odlišovali podkováři, kteří kuli koně, na venkově však tuto činnost obvykle vykonával i kovář. Kování koní a krav vyžadovalo kromě znalosti zvířecí fyziognomie často i léčení zvířat. Vzhledem ke svému významu požívali kováři ve venkovském kolektivu značné autority, byli osobami váženými, často obdivovanými pro jejich dovednosti, znalosti i fyzickou sílu. Kovárna často stávala blízko středu obce a byla i místem společenského setkávání. Svěbytnou skupinu kovářů tvořili Romové. Obvykle neměli zděné kovárny, ale přenosné kovadliny a výhně. Často se zaměřovali na výrobu řetězů, hřebíků, nádob a jejich opravy.

Kaple sv. Anny ve farské kronice

Paní Anna Francová z č.p. 90 zapsala v roce 1955 následující zajímavosti týkající se naší kaple. Text cituji bez stylistických a jazykových úprav.

Na přání důstojného pána Františka Vodáka, zdejšího faráře na Vrbčici píše následující něco o naší kapli. Kaplička sv. Anny byla vystavěna v červenci léta Páně 1888. Kapli nechal vystavět dědeček Jan Janošek z č.p. 90 na podnět své manželky a babičky Josefky, rozené Borovičkové v Kobylí.

Jejich syn František Janošek pomáhal přivážet písek při stavbě kapličky a rodiče jeho věnovali mu pozemek Klínky za kapličkou na udržování a veškeré opravy kaple sv. Anny.

Stavbu kaple projektoval si stavitel Bartošič z Podivína u Břeclavi.

Políra dělal bratr stavitelův Bartošič. Že se každá stavba podařila, kterou řídil polír mnohdy dle svých nápadů, myslel, že je moudřejší stavitel, než řídil se dle plánu, který mu jeho bratr stavitel dal k dispozici a jednal dle své vůle.

Již klenbu nechal stavět špatně, neboť zedníci kladli cihly při stavbě jinak, než mělo býti. Na té klenbě uprostřed poručil polír zedníkům stavěti věžku, která byla dle plánů určená postaviti na pokrajích zadní zdi, jako nyní na původním místě stojí.

Jakmile stavěli zedníci věžku na klenbě uprostřed kaple, všechno se zhroutilo i s klenbou uprostřed dolů. Zedníci popadali, podřelí se, ale nic závažného se jim nestalo. V té chvíli stál polír Bartošič uprostřed v kapli uvnitř, všechno se na něj zřítilo a přišel o život.

Zabitý polír Bartošič byl oplákan svou věrnou manželkou a osmi nezaopatřenými dětmi. Potom přijela vyšetřovací komise z Hustopečí i odjinud, by vyšetřila katastrofální případ, nestalo-li se to snad ze špatného materiálu. Jelikož se zjistilo, že zabitý polír nedbal stavebního plánu a jednal dle své vůle a materiál seznali dobré jakosti, stavitel Bartošič byl uznán za nevinného. Vyšetřovací komise uznala, že zabitý polír byl svému osudu vinen sám.

Kaple byla pak dostavěna dle plánu.

Pole Klínky – čtvrté pole za kapličkou, které darovali podnikatelé stavby svému synu Františku Janoškovi připadlo po smrti Františka Janoška vnukovi Václavu Janoškovi č. p. 11 na udržování a opravy kaple. Nyní má za úkol tento pravnuk udržovat kapli sv. Anny a opravovat ji.

Tato kaple sv. Anny sloužila tehdy zbožnému zdejšímu lidu k pobožnostem. V předvečer a v den sv. Anny konala se v kapli každým rokem pobožnost. Tuto pobožnost vykonával pan Tomáš Herúfek, otec nynějšího zvonáře a kostelníka Vladimíra Herúfka a nynějšího varhaníka Václava Herúfka. Po smrti otce jmenovaných, vykonává každým rokem pobožnosti syn Václav Herúfek, nynější varhaník.

Této pobožnosti zúčastnili se v předvečer a v den sv. Anny takřka všichni lidé z Vrbsice, kteří mohli chodit, neb nestonali – mladí, staří, svobodní i děti. Klečeli kolem kaple a plně prostranství jich bylo. Přišli z pole upracovaní, rychle popravili dobytek, povečeřeli, matky opatřily své děti a spěchali všichni lidé k večernímu modlení, jak pobožnost nazývali.

Bylo to krásné modlení v tiché noci. Ty vroucí modlitby, litanie a překrásné Mariánské zpěvy nesly se daleko široko až do sousedních dědin. Lidé pak s povznesenou myslí vraceli se domů k nočnímu odpočinku.

Tyto smutné ale i dojemné události pro nás paní Anna Francová zaznamenala ve farní kronice.

Anna Francová, rozená Janošková, nevlastní sestra stařečka Františka Janoška

Chcete pokračování? Tož si o něj někdy řekněte, rád do dalšího Vrbeckého zpravodaje něco zajímavého vyberu.

Pro mne osobně čtení těchto řádků a jim podobných má i další rozměr. Dává mi to čím dál větší smysl postarat se o to, co tady pro nás naši pracovití předci zanechali, a snažit se o zachování těchto místních skvostů pro budoucí generace. Byť je mi vyhrožováno, že mi to může zlomerat, byť jsem byl už i upozorněn, že dvě třetiny lidí chodí nohama po zemi. Rozhodně to za to stojí.

Tom Bilek. Váš starosta

VZPOMÍNKA NA UČITELSKOU RODINU Jaroslava France

Autor: Ing. Vít Hřiba

Zakladatelem vrbeckého učitelského rodu Franců byl Jaroslav Franc (13.3.1882), který se narodil šakvicckému půl lánkovi Janovi Francovi (1841) a jeho ženě Františce (1840), dceři Matouše Plota. Tito hospodařili v Šakvicích na Návsi č.p. 38 a narodilo se jim zde celkem deset dětí v tomto pořadí:

Františka (1865), Josefa (1867), Terezie (1868), František (1870), Anna (1872), Václav (1874), Aloisie (1878), Josef (1879), Eva (1880) a jako poslední desátý Jaroslav (1882), což jej tehdy předurčilo ke studiu.

Více se o následujícím životě rodiny Franců nedovíme, neboť Šakvicím chybí sčítací operáty z let 1890 a 1900.

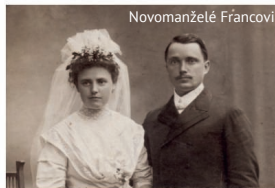
Až v roce 1910 zjišťujeme, že na domě č.p. 38 je hospodářem druhorozený syn Václav (1874) se svou ženou Josefou (1879), dvěma syny, tedy Václavem (1909) a Františkem (1913), a navíc s nimi zde žila svobodná sestra hospodáře Františka (1865).

O Jaroslavovi Francovi (1882) zde není už ani zmínka, neboť už byl mimo rodnou obec, a to na svém učitelském působišti na Vrbici.

Na Vrbici se Jaroslav objevuje na začátku školního roku dne 1.9.1901 jako pomocný učitel, kdy svou píli a láskou k učitelskému povolání se zde vypracoval až na pozici řídicího pana učitele.

Z matričních záznamů ze dne 31.8.1905 se o Jaroslavovi dále dovídáme, že byl vojín C.K. náhradního záložního 99. pěšího pluku a jako 26letý učitel si tehdy bere nezletilou 19letou nevěstu z Vrbice, a to Annu Janoškovou z č.p. 11, dceru Františka Janoška. Svatba to byla velice honosná, kdy jim byl za svědka v kobylynském chrámu Páně vážený vrbecký starosta Václav Hubáček a tehdejší správce školy Theodor Svoboda.

Od rodiny Zelených jsme se dověděli, že nevěsta

Novomanželé Fráncovi

Anna přinesla do jejich nového domu č.p. 90 od svého otce věnem ¼ lán a 30 mír pole, dle

toho možno usuzovat, že šlo tehdy o velice bohatou nevěstu.

Otec Anny Janoškové Francové 1/4 láník František Janošek (1847) byl velice dobrý hospodář, který se po celý život na Vrbici dojně zapojoval do veřejného dění a byl řadu let v obecních funkcích. Maminka Anny byla Marianna (1856), dcera ¼ láníka Josefa Šimečka a jeho manželky Lucie, roz. František Hubáček.

Vzácná fotografie vrbeckých radních, kde je zprava druhý sedící Frant. Janošek s největší pravděpodobností s otcem Janem, který je šedovlasý, zprava první stojí a uprostřed v tmavém obleku je slavný starosta Václav Hubáček, který se na začátku 20. století 2x účastnil poutě do Svaté zemi.

Manželům Francovým se na Vrbici narodily v pořadí tyto děti:

Jako prvorozená byla Vlasta, která rodičů záhy umírá, druhorozená byla dcera Olga (23.6.1909), dále Miroslav (5.9.1911), Zdenka (1.7.1917) a jako poslední byla Libuše (2.6.1921), o které ve sčítacích operátů z roku 1921 není žádná zmínka.

Lucie Janošková

S výchovou jim na č. 90 pomáhala ovdovělá prababička Lucie Janošková, roz. Hubáčková (25.10.1830), která byla spřízněná s vrbeckým starostou Václavem Hubáčkem. K této prababičce Lucii nutno sdělit, že to je osoba dle našeho zjištění, která se dožila na Vrbici rekordního věku, a to 104

a půl roku, kdy zemřela v roce 1934.

O svou prababičku Lucii se po celý zbytek jejího života až do smrti vzorně postarala její vnučka Anna Francová.

Vrátíme se pokud možno podrobně k jednotlivým dětem manželů Francových:

Prof. OLGA (1909) – nejstarší z dětí, která v anglické Cambridge vystudovala filozofii, po návratu do Čech ze zahraničních studií se provdala za profesora Vladimíra Klusáka, jež tehdy učil český jazyk na ekonomické škole v Hodoníně. Bylo o něm známo, že od studentských let propadl hudbě, hrál v cimbalové muzice na MU v Brně jako primáš. Mimo hudbě se věnoval na hornácku aktivně folklóru.

Manželé Klusákoví měli jediného syna Ing. Vladimíra Klusáka (7.8.1947), který byl absolvent ČVUT Praha, kde promoval v roce 1970.

Syna Vladimíra Klusáka od útlého mládí provázela hudba, kdy už od 16. roku hrál virtuózně na klavír. Od studijních let hlavně v Praze hrál v řadě jazzových kapel. Později založil Swing Quartet a spolupracoval s Bigbandem Č.S. rozhlasu. V letech 1980 – 81 studoval v USA na Berkley College of Musik v Bostnu skladbu a filmovou hudbu. Je znám jako skladatel, kdy se prosadil skladbami pro řadu filmů. Bohužel, dne 27.10.1970 tragicky zahynul na závěsném kluzáku poblíž Hostínu u Vojkovic.

JUDr. MIROSLAV (1911) – jediný syn manželů Francových, který vystudoval v Praze na UK práva a po promoci si ještě dva roky při advokátní praxi rozšiřoval právní znalosti ve Francii.

Poté právníckou praxi vykonával v Praze, kde si našel velice pohlednou ženu. Byla to Eva, dcera mjr. Metoděje Martince (1894), rodáka z Čejkovic. Tento byl veliký český vlastenec a obdivovatel vzájemné slovanské vzájemnosti. Vystudoval v Praze na Žižkově reálku a ve Vídni důstojnickou kadetku. První světová válka jej jako poručíka přivedla na italskou frontu. Zde se aktivně zapojil v roce 1917 do proti rakousko - uherského spiknutí na prolomení fronty ve prospěch italského vojska. Po válce věrně sloužil TGM jako důstojník Hradní stráže. (Více o mjr. M. Martinovi bude napsáno v čejkovickém Zpravodaji v roce 2024).

JUDr. Miroslav Franc měl s manželkou Evou dvě děti, a to Ing. Miroslava France a dceru Olgu, provdanou Pudilovou, která dostala jméno po tetě Prof. Olze Klusákové.

V polovině padesátých let byl na JUDr. M. Klusáka vyvíjen nátlak ke vstupu do KSČ, což se vyhrtilo do perzekuce, kdy byl na něj uplatněn paragraf o rozvrácení státu a nakonec byl odsouzen v roce 1957 na 11 let. Jeho ženě Evě byl obstaven veškerý majetek, dokonce nejen jí, ale i dětem byly zabaveny vkladní knížky. Zůstali úplně bez prostředků a neměli ani na jídlo, takže trpěli i hladem. Jelikož Eva tehdy nepracovala, neboť se starala o děti, a když přišla v důsledku arestování o manžela, tak jí nikdo nechtěl vzít do práce.

V té době se jich ujal penzionovaný dědeček mjr. Metoděj Martinec v.v., který byl po roce 1948 vyhozen z Hradní stráže s velice nízkým důchodem. Aby všichni mohli přežít, byl nucen se jako penzista nechat zaměstnat v cukrovaru v Uhřetěvsi, kam dojížděl denně na motocyklu Jawa 50.

Arestování JUDr. M. France se tak podepsalo na celé rodině, kdy u jeho syna Miroslava, přestože měl velice dobré školní známky, nebylo umožněno studovat.

Tehdy paní Evě nějaký kamarád jejího muže poradil, ať se třeba účelově s manželem rozvede a pak ve svém životopise neuvádí jeho jméno – tak se i stalo.

Po rozvodu si Eva brzy našla práci a začalo se jim u babičky a dědečka Martince dařit lépe, dokonce si později našla dobrou práci na městském úřadě a na závěr, což je až neuvěřitelné, pracovala jako úřednice na vládě.

JUDr. Miroslav Franc si z 11 let odseděl „jen“ 7,5 roku, kdy se na svobodu vrátil s podlomeným zdravím, což mělo za následek, že zemřel v 62 letech. Bohužel rodina se už dohromady nedala.

ZDEŇKA (1917) – vystudovala učitelství, kterému se věnovala po celý svůj aktivní život. Jak bylo tehdy zavedeno, kdy se učitelky nesměly vdávat, Zdeňka toto nařízení natrvalo respektovala. Učila v Praze na I. stupni, byla u svých žáků velice oblíbená zejména pro její mimoškolní aktivitu, jak byly besídky, tanečky a folklórní vystoupení. Paní učitelka Zdeňka bydlela ve starším bytě v Praze na Pohořelci. Okolo roku 1961 si k sobě z Vrbsice přizvala svou ovdovělou maminku Annu (1889), o kterou se zde postarala až do konce jejího života. Její synovec Ing. Miroslav Franc vzpomíná, jak s tetou Zdeňkou a babičkou Annou chodíval o nedělech a svátcích na místní pobožnosti, za což mu byla zejména babička Anna velice vděčná. Po smrti své maminky Anny žila Zdeňka v domově

důchodů v Bohnicích ve dvougarsoniére se zahrádkou.

LIBUŠE (1921) – o této poslední dceři manželů Francových jsme do poslední chvíle měli velice málo informací, neboť jsme neznali vůbec její rok narození. Jedinou výchozí informaci o ní jsme měli od čejkovického rodáka, vinařského odborníka Ing. Jana Otáhalu, jehož maminka pocházela z Vrbice a byla Otáhalová. Tato kusá informace z Valtic od něj nás nasměrovala správným směrem v pátrání, neboť on věděl, že Libuše Francová si vzala z Vrbice Václava Otáhalu, který měl bratra Martina. A dovětek zněl, že tito celý život žili ve Zlíně.

Tak jsme věděli, když se tito sezdali, že musíme hledat v matrice odd. Sezdaní, do čehož se s chutí pustil můj spolužák a genealog Josef Michalica z Prusáněk, a po velkém úsilí zjistil, co jsme potřebovali vědět. A toto jsme se dověděli:

„Dne 27.10.1940 si bere na Vrbici v místním chrámu Páně 24 letý Václav Otáhal z domu č.p. 115, svobodný, manželský syn Augustina Otáhal a Marie roz. Herůfkové, dceru Jaroslava France a to 19letou Libuši Francovou z domu č.p. 90.

Oddávající: administrátor František Nemáš

Svědek ze str. ženicha: ic Jan Herůfek – nadhajný z Vrbice č. p. 142.

Svědek ze str. nevěsty: JUDr. Miroslav Franc – právník a tajemník Rolnické pojišťovny v Praze, bytem Praha XII, Italská 19.“

Pár dní před uzávěrkou nám sourozenci (vnuci) Francovi z Prahy sdělili následující vzpomínky o rodině Otáhalové ze Zlína, a to že Václav Otáhal byl velice pracovitý a postavil zde dům, kam oni oba s tátou JUDr. M. Francem velice rádi jezdili na návštěvy. Teta Libuše Otáhalová pracovala manuálně, nejprve u Batě a později ve Svitu. Měli dva syny, kteří už zemřeli, a jedna z dcer, a to Anna, žije v Praze a Liba žije ve Zlíně v rodinném domě, který postavil její táta.

Na závěr několik postřehů k zakladatelům učitelského rodu Franců na Vrbici.

Řídící učitel Jaroslav Franc, který byl i legionář, za dlouhou dobu svého působení na místní škole vychoval nespočet svých žáků v duchu vlastenectví, pracovitosti, čestnosti a pílě. U svých dětí dbal na stejné vlastnosti a snažil se všemožně, aby všechny měly to nejlepší vzdělání.

Zemřel v roce 1945 a byl pochován na místním hřbitově, kde o hrob nyní pečuje příbuzná rodina Petra Blanáře.

Ovdovělá Anna Janošková Francová vedla své děti a vnuky ke zbožnosti, pomoci bližnímu, pílí, pracovitosti a vědění.

Anna v kroji

Anna Francová po smrti svého chotě řadu let pracovala na místním obecním úřadě jako admin. pracovnice a okolo roku 1961 dům na Vrbici č.p. 90 prodává obci a stěhuje se k dceři do Prahy.

Obec z domu č. 90 udělala nejprve ordinaci lékaře, pak zde byla MŠ a později knihovna a klub důchodců.

Společný hrob rodiny Franců se nachází v Praze na Vinohradech a jsou tam pochováni tito příslušníci rodu:

JUDr. Miroslav Franc 5.9.1911 - 25.6.1973 (62 let)

Anna Francová (matka) 17.4.1889 - 17.8.1973 (84 let)

Prof. Olga Klusáková 23.6.1909 - 2.2.1998 (89 let)

Zdenka Francová 1.6.1917 - 9.9.2006 (89 let)

Rodinné foto: v baretu Anna se synem JUDr. Mir. Francem, za nimi dcera Zdeňka, a zcela nahoře Prof. Olga se synem, hudebníkem Ing. Vladimírem Klusákem

Za pomoc při vyhledání potřebných informací a fotografií náleží velký dík pražským

sourozencům Francovým, tedy Olze Pudilové a Ing. Miroslavovi Francovi. Rovněž dík do Prahy patří čejkovické rodačce Mileně Holomáčové Jančové, jež nám zde aktivně pomáhala. A na Vrbici náleží dík místním badatelům, a to Ludmile Bízové, Františkovi Janoškovi, rodině Markové a rodině Zelené.

Keramika v CVČ pokračuje

S novým školním rokem se opět schází v CVČ Kalubáček parta žen, které rády tvoří z keramické hlíny. Aktuálně vyrábí maličkosti na prosincový vánoční jarmark. Pro sebe pak různé užité věci jako jsou květináče, talíře, misky. Každá podle svého gusta, osobitého stylu a vkusu. A když se k tomu přidá obyčejné „ženské“ poplání, máme tu terapeutickou dílnu jako vyšitou. Ne nadarmo je keramika jedním z terapeutických prostředků, které uvolňují svaly a harmonizují mysl.

Také děti z prvního stupně se v keramice schází a učí se, co všechno se dá z keramické hlíny vyrobit. Zvládly už talíř malovaný lidovým vzorem, nádobu ve tvaru lamy sypanou drcenými sklíčky, podtáček s ovečkou a šperkovnici. Práce s hlínou nevědomky podporuje jejich trpělivost a pečlivost, ale hlavně tvořivou energii a fantazii.

Projekt je finančně podpořen z rozpočtu Jihomoravského kraje. Děkujeme.

Lenka Kocková

jihomoravský kraj

Batůžky pro děti v nejchudších zemích

Na konci října proběhla v Bořeticích, Kobyli i na Vrbici sbírka batůžků pro Batůžkový projekt Mary's Meal. V těchto třech obcích se vybralo 45 vybavených batůžků, které jsou určeny pro děti v nejchudších oblastech světa. Věřím, že všichni darující do batůžky přibrali k psacím a hygienickým potřebám, oblečení a botkám i lásku k těm, kdo to potřebují.

Velké díky všem, kdo se zapojili a přinesli batůžky.

Soňa Čejková

A TOHLE UŽ JSTE ČETLI?

Obecní knihovna Vrbsice

Vánoce jsou tady.... Ještě než zasednete ke štědrovečerní večeři a pod stromečkem rozbalíte knižní nadílku, přijďte si pro nějakou knihu do knihovny!

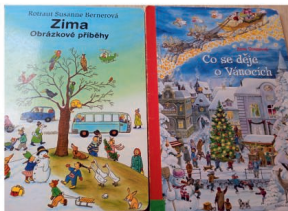
Mgr. Klára Beranová, knihovnice

LEPORELA PRO NEJMENŠÍ

Co se děje o Vánocích

Vánoční trh je plný kouzelného světla a svátečního ruchu, doma voní cukroví a vánoční stromeček, zasněžený les je tichý – všude se dá najít mnoho zajímavého k objevování. Poutavé ilustrace s velkým množstvím detailů lákají děti k hledání a společnému povídání o Vánocích, o cukroví a ozdobách, rozzářeném vánočním stromečku, tradicích, sáňkování i krmení zvířátek v lese a mnohém dalším. Všichni malí čtenáři se tak mohou ponořit do magického světa Vánoc a učit se pozorovat. Pro děti od 2 let.

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 91%

Zima

Obrázkové příběhy, které Rotraut Suzanne Bernerová vypráví ve velkoformátové leporelu. V předvánoční atmosféře se opět setkáte s některými starými známými a kamarády z předchozích tří úspěšných knížek. Přibudou další postavy, věci a zvířátka. Jen místo zůstává stejné: město s ulicemi, domy, s tržištěm, obchody, k tomu park a nedaleký statek. Podívejte se, co všechno se v Zimě děje!

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 100%

KNIHY PRO STARŠÍ DĚTI

Vítejte v Pekle

To je název knihy od českého spisovatele Davida Laňky, která je zábavná a perfektní na začátek adventu. Tak jako se děti straší čerty, tak se čerti

děti straší lidmi. Protože stejně jako je pro lidi peklo za trest, je pro čerty největším trestem jít mezi lidi. Vždyť jsou přece tak zlí a hamižní, dělají si naschvály a šíjí na sebe „boudy“. Proto když už rodiče dvou malých neposedných čertů Alberta a Norberta nevědí, jak své synky – hlavní hrdiny knihy - usměrnit, pošlou je mezi lidi. Aby si tam uvědomili, že rodiče se mají poslouchat a že nejlépe je doma v pekle.

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 96%

Chumelení

od Jiřího Kahouna je plná předvánočních a vánočních příběhů. Příběhy se odehrávají v prostředí zasněžené české krajiny, ze které dýchá sváteční pohoda a za okny chaloupek mrzne, až praští. Zvířecí děti se ale těší na Vánoce docela stejně jako ty lidské.

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 69%

KNIHY PRO DOSPĚLÉ

Vánoce nebudou

Román z pera Johna Grishama, který v předvánočním shonu zajisté přijde vhod! Vánoce by neměly být? Hodit tak všechny starosti za hlavu a odjet někam daleko od přeplněných obchodů, neprůjezdných ulic, nervózních lidí před i za pultem. Třeba do ticha hor, nebo ještě raději někam za teplem k moři...

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 68%

Vánoce Hercula Poirota

Detektivní román od Agathy Christie. Vánoce bývají časem dobré vůle a rodinné pospolitosti - nikdy však pro rodinu Leeových. Letos to ale má být všechno jinak...

Hodnocení knihy na ČBDB.cz je 90%

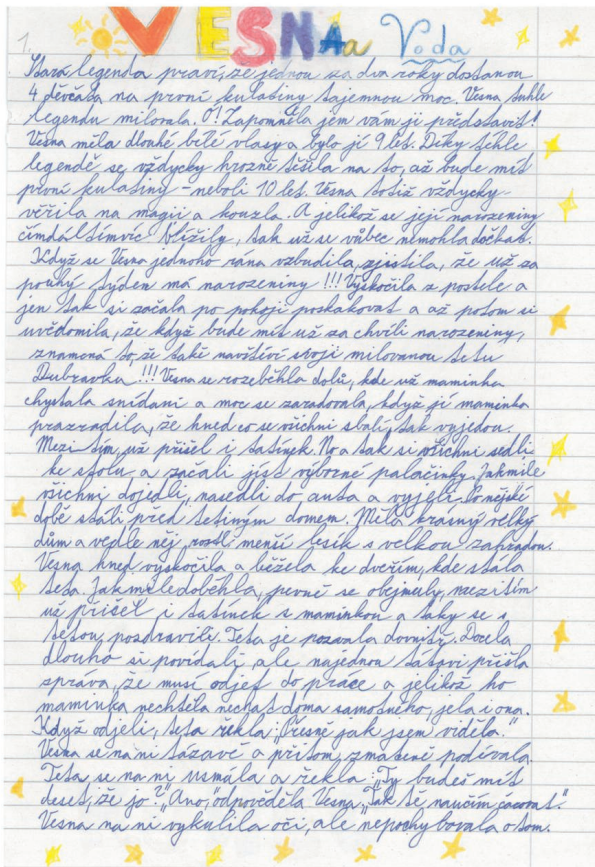
V prosinci je knihovna otevřena
vždy v pátek od 15:00 do 17:30

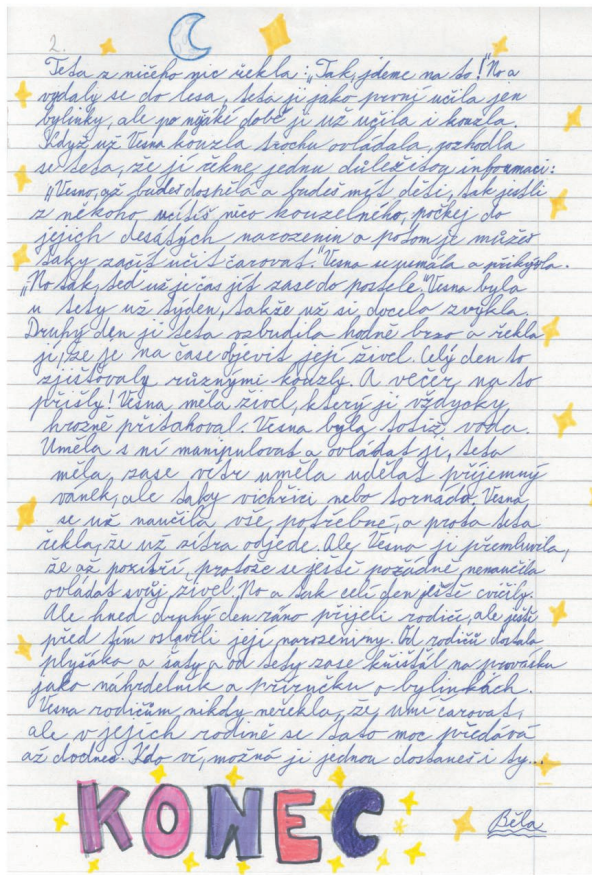
KNIHOVNA BUDE ZAVŘENA
od 18.12.2023 do 2.1.2024

JIŽNÍ MORAVA ČTE

V letošním roce jsme se opět zapojili s knihovnou do projektu Jižní Morava čte, který je zaměřený na rozvoj čtenářských dovedností, posilování čtenářské gramotnosti dětí, posilování mezigeneračních vztahů a komunitních aktivit. V knihovně se v rámci doprovodného programu bude konat začátkem listopadu pro MŠ i ZŠ beseda se spisovatelkou Zuzanou Pospíšilovou, která je zaměřena téměř výhradně na tvorbu pro děti. V rámci projektu je pro děti ve věku od 4 do 15 let vyhlašována literární a výtvarná soutěž letos s tématem: Nekonečný svět fantazie. Mám velkou radost, že se letos do soutěže zapojilo tolik vrbeckých talentů ze školy a to v kategorii próza (1. - 5. třída).

Soutěžní kategorie jsou
 ještě tyto:

próza (6. – 9. třída),
 poezie (1. – 5. třída),
 poezie (6. – 9. třída)
 a výtvarná
 (MŠ a 1. třída).

Pokud se ještě do
 soutěže chce někdo
 zapojit, je možné přinést
 svou práci do knihovny
 do konce roku 2023.
 Slavnostní vyhlášení
 vítězů regionálního kola
 bude v lednu 2024 a
 v březnu se pak bude
 konat slavnostní
 vyhlášení
 vítězů krajského kola
 soutěže v Brně.

jihomoravský kraj

Spolufinancováno
 Jihomoravským krajem

Dětské hodky - 3. září 2023

Sociální okénko

Služba osobní asistence

V životě člověka přijdou chvíle, kdy už nedokáže zvládnout vše sám. Ať už se jedná o přípravu jídla nebo o cestu k lékaři, či později potíže se samoobsluhou, zejména v oblasti osobní hygieny či zajištění chodu domácnosti. Prvním řešením je vždy spolupráce s rodinou. Je ale jasné, že zejména tam, kde jsou členové domácnosti zároveň zaměstnaní a mají třeba ještě svoje malé děti, tak i když je vůle, nastávají okamžiky, kdy je současná péče o blízkého příbuzného komplikovaná, či dokonce nemožná.

V těchto případech stojí za zvážení, zda by nebylo lepší využít kvalifikované pomoci terénní sociální služby, což by usnadnilo život všem zúčastněným. Jak tomu, o koho se bude pečovat a může díky tomu co nejdéle zůstat ve svém přirozeném prostředí, na které je zvyklý, tak pečujícími, kterým se sníží míra stresu způsobená přetlakem sociálních rolí – zaměstnanec, rodič, dítě, pečující...

Terénní služba osobní asistence je sociální službou dle zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách a je tím pádem zpoplatněna. Cena osobní asistence je stanovena dle § 5 odst. 2 vyhlášky 505/2006 Sb. a její maximální výše je tak v současné době zakotvena na 155 Kč za hodinu.

Co přesně tato služba obnáší a pro koho je určena?

Služba je zaměřena na pomoc lidem se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby:

- seniorům se sníženou soběstačností
- dospělým lidem se zdravotním postižením
- lidem chronicky nemocným
- lidem po úraze

Tato služba zahrnuje:

Pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu - oblékání, přesuny (např. lůžko-vozík), úprava oděvu, vlasů, večerní ukládání aj.

Pomoc při osobní hygieně - mytí (včetně mytí na lůžku), koupání/sprchování dle individuálních

podmínek, péče o ústa, oči, uši, přesuny na WC, stříhání nehtů na rukou i nohou aj.

Pomoc při zajištění stravy - pomoc při přípravě stravy dle individuálních požadavků uživatele (snídaně, svačina, oběd, svačina, večeře), podávání a porcování stravy, podávání stravy v obvyklém denním režimu uživatele ve formě dle zvyku uživatele (porcování na kousky, mletí, úprava kaše apod.), příprava a podání nápojů.

Pomoc při zajištění chodu domácnosti - zajištění a donáška malého nákupu, provedení běžného drobného denního úklidu (mytí nádobí, zametání, mytí podlahy, zalévání květin), praní prádla v domácnosti uživatele v automatické pračce, sušení prádla, žehlení. **POZOR!** Osobní asistence neprovádí rozsáhlé generální a sezónní úklidy domácnosti.

Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti - doprovod do školy, na kurzy, do spolků a zájmových aktivit. Pomoc při naplňování volného času dle individuálních přání- procházky, předčítání knih, drobné ruční práce, povídání a naslouchání...

Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím - doprovod při zajišťování běžných věcí, doprovod na kulturní akce (např. koncerty, divadelní představení), doprovod na návštěvy rodiny, přátel...

Naplňování duchovních potřeb - doprovod do kostela a asistence během bohoslužeb, zprostředkování duchovní péče (návštěva kněze, kazatele, pastora v domácnosti), společná modlitba, předčítání z Bible.

Nestyďte se o pomoc požádat, pokud jste se dostali do životní situace, která ji vyžaduje. Služba probíhá v domácím prostředí přímo u klienta doma.

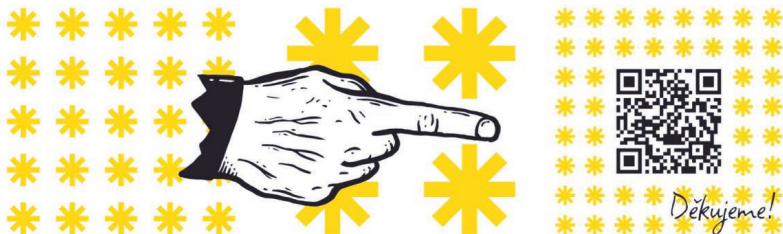

GIRASOLE
Přítelství dle srdce

DARUJTE

Podpořte nás v tom, co děláme pro druhé. Potřebujeme vás!

Sociální okénko pro vás připravuje organizace Girasole, sdružení pro pomoc a rozvoj, z.s.

Mršťíkova 122/1, 693 01 Hustopeče, www.girasole.cz.

Pokud máte konkrétní dotazy, týkající se služby osobní asistence, kontaktujte:

tel.: 775 480 954, e-mail: hrazdirova@girasole.cz

Vinařství Baraque

Je skvělé, když může být starosta obce hrdý na oceněného občana, firmu nebo podnikatele. **Živnostník roku Jihomoravského kraje** je prestižní soutěž, která oceňuje úspěšné, nápadité, inovativní a mnohdy také svérázné či svěbytné podnikatele v kraji. To, že je v Jihomoravském kraji velká konkurence, by mohl popřít jedině hluchý, slepý, nebo hloupý.

Jsem rád, že my ostatní můžeme být hrdi na vinaře Františka Machovského a vinařovu ženu Lenku, a moc jim gratulujeme za nádherné druhé místo v této soutěži.

Zde je krásné vidět rozdíl mezi podnikateli a podnikavci. Podnikatelé hledají nápady a možnosti, inovují, ženou sebe a své okolí kupředu, věnují svůj volný čas spolkové činnosti, zatímco podnikavci se vezou, zneužívají situace, a když na ně dojde, tak vyhrožují.

Františku a Lenko, moc gratulujeme a přejeme hodně elánu, energie a spoustu spokojených zákazníků.

Tom Bilek. Váš starosta

Vinaři Vrbice

Zarážení hory v „rodinném“ duchu

Léta bylo Zarážení hory turistickou atrakcí a místní se na této akci cítili tak trochu nepatříčně. Už nějakou dobu usilujeme o to, aby se stalo akcí, na kterou si místní zajdou jen tak v klidu pobesedovat. Podařilo se nám od této akce oddělit Putování za burčákem po Modrých horách, to byl první a nejdůležitější krok. A letos jsme zkusili udělat další.

Naším cílem bylo, aby se všichni zúčastnění stali součástí akce. Aby nebyli diváky na divadelním představení, ale aktivními tvůrci toho, co se děje. A to se, myslím, podařilo. Společný zpěv a modlitba, spontánní přerušení suchopárného čtení artikulí písničkou, reálné prosby přítomných vinařů bez připraveného scénáře, vztyčení hory společnými silami i následné zpívání s více či méně neumělým hudebním doprovodem... Farní zahrada, kterou jsme letos zvolili jako místo konání této „hurá“ akce, poskytla klidnou kulisu krásnému letnímu večeru.

Díky všem, kdo jste přišli.

Po stopách opičky Emilky

V sobotu 18. listopadu proběhla nejmenší a neklidnější turistická akce spolku Vinaři Vrbice – Po stopách opičky Emilky za mladým vrbeckým vínem. Vzhledem k chladnému počasí a s ohledem na velikost vrbeckých sklepů je tato akce už dlouho kapacitně omezena na 600 osob. Díky tomu mají vinaři více času si s návštěvníky o víně povídat a předat svůj příběh.

Zveme vás na Žehnání mladých vín

V tradičním termínu 27. prosince proběhne Žehnání mladých vín, tentokrát konečně opět v sále kulturního domu. Po krátkém obřadu požehnání vín otcem Tomášem Cahou bude prostor mladá vína ochutnat, ale hlavně si užít hezký společný podvečer. Stejně jako u zarážení hory usilujeme o to, aby se tato akce stala milou příležitostí pro setkávání. Není to akce pro turisty, ale ani akce pro uzavřený okruh vinařů a blízkých přátel. Nechte se vytáhnout z pohodlí obýváků! Neostýchejte se a přijďte si užít společný večer s hezkou muzikou, všichni jste vítáni.

Skautské novinky

Náš letošní skautský rok začal z organizačních důvodů netradičně až na konci září. Největší událostí letošního podzimu se tak stalo založení nového skautského oddílu. Nyní jsme oficiálně 12. oddíl střediska Ratíškovice a jmenujeme se TirisAmbo (Strážci kopce). Leží tak před námi spousta nových výzev jako jsou výpravy a tábor. Ten plánujeme uspořádat na začátku prázdnin za fotbalovým hřištěm na Vrbcici. I přes organizační změny jsme si díky teplému počasí užili krásný podzim.

Další velkou novinkou v našem oddíle je družina benjamínků. Ke třem stávajícím družinám, které navštěvují děti od druhé třídy, se totiž přidala družina předškoláků s názvem Kaštánci. Tato družina vznikla díky skupině šikovných maminek, které tvoří pestrý program a děti si schůzky velmi užívají. Pevně doufám, že je bude skautování stále

bavit a plynule se ve školním věku zařadí do družin již jako zkušení skautičky.

Vydařila se nám výprava na akci V Benešově straši, která důkladně prověřuje dovednost luštění šifer. Vyzrily tři odvážné holky, kterým se v neznámém prostředí a ve sněhové chumelenici podařilo vyloučit téměř všechny šifry, nalézt tři strašidla a doběhnout včas do cíle. Příští rok tedy plánujeme vyrazit ve větším počtu.

Z akcí, které nás nyní čekají, bych chtěl zmínit již tradiční roznášení Betlémského světla, které bude probíhat v pátek 22. 12. od 16:00. Kdo má o světlo zájem, připravte si prosím před dům svíčku, kterou Vám zapálíme. I když volíme tuto nejrychlejší metodu bez osobního kontaktu, pozdravení a popřání klidných Vánoc vždy uvítáme.

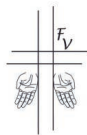
Přejeme všem klidné prožití Vánoc a v novém roce hlavně pevné zdraví.

Miloš Kos

Farnost Vrvice

Vánoční bohoslužby v kostele sv. Jiljí na Vrbcici

- 24.12.2023 Štědrý den ve 22:00
 25.12.2023 Slavnost Narození Páně - žehnání dětem v 11:00
 26.12.2023 Svátek sv. Štěpána v 11:00
 31.12.2023 Svátek Svaté rodiny - obnova manželských slibů a požehnání manželům v 11:00
 1.1.2024 Slavnost Matky Boží Panny Marie v 11:00
 7.1.2024 Svátek Křtu Páně v 11:00

Adventně vánoční zamyšlení

Advent je čas očekávání. Doba přípravy na příchod někoho velmi vzácného. Není to jen období přípravy před Vánocemi, ale celý náš život je **jedním velkým ADVENTEM** a přípravou a očekáváním Ježíše při druhém příchodu na konci světa anebo v okamžiku naší smrti.

Každé písmeno slova **ADVENT** nám může připomenout, o č bychom se mohli snažit.

A jako AHOJ. Chci více vnímat druhé lidi. I „pouhý“ pozdrav může potěšit.

D jako DĚKUJI. Chci více děkovat, určitě mám za co. Lidem i Bohu.

V jako VĚŘÍM. Chci více věřit, že betlémské dítě Ježíš, jehož narozeniny se chystám oslavit, přichází na svět i kvůli mně a chce mi ukázat, jak mám žít a jak Bůh mě miluje.

E jako EVANGELIUM. Evangelia jsou nejdůležitější částí Bible a přinášejí radostnou zvěst o Ježíši Kristu. Chci více otevírat tuto vzácnou knihu a v ní

objevovat dobré zprávy.

Těch špatných je totiž všude kolem až zbytečně moc. Chci se stát poslem dobrých zpráv.

N jako NADĚJE. Ani v této době nechci ztrácet naději. Naději v život s velkým „Ž“. Naději, kterou mi přináší narozený Ježíš a Ježíš zmrtnýchvstalý.

T jako TRPĚLIVOST. Chci mít více trpělivosti s druhými lidmi i sám se sebou. To je hodně těžká výzva. O Vánocích se Bůh nezjevuje jako vládce shlížející shůry, nýbrž ponizuje se, aby žil a sloužil nám jako malý a chudý společník na naší životní pouti. A my se mu můžeme podobat tím, že budeme žít pro druhé lidi...

Milí přátelé, přeji nám všem opravdovou radost nejen o Vánocích, ale po celý život, protože tím nejvzácnějším darem, který je nabízen každému z nás není něco, ale Někdo, Ježíš, jehož narozeniny oslavujeme. Požehnaný nový rok 2024.

P. Tomáš Čaha

Komunitní centrum sv. Jiří v Kobylí otvírá své brány

V neděli 24. září 2023 odpoledne bylo slavnostně otevřeno nové komunitní centrum sv. Jiří v Kobylí, kterého se zúčastnilo asi 130 návštěvníků za přítomnosti kobylského starosty Pavla Kotíka, ředitele Girasole Miroslava Prchala, hustopečského děkana Jana Nekudy. Novému komunitnímu centru a všemu, co se zde bude dít, požehnal P. Pavel Kafka, generální vikář brněnské diecéze.

Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na tom, aby zde vzniklo nové komunitní centrum. Nejprve děkuji MAS Hustopečsko za poskytnutí dotace. Velké díky patří především obci Kobylí za velkorysý finanční dar. Začali jsme bohužel s opravami v nejtěžší době, kdy byla vysoká inflace a válka na Ukrajině a ceny byly vysoké a vy

jste nám pomohli. Jinak bychom se do toho nemohli pustit.

Děkujeme všem dobrovolníkům. Zvláště bych chtěl poděkovat Tomáši Bílkovi, který strávil nad tímto dílem mnoho svého volného času a stálo ho to mnoho energie. Bez jeho nasazení a nadšení by se nám to nepodařilo.

Máme radost, že zde začaly probíhat akce pro různé věkové skupiny, např. kurz angličtiny pro začátečníky a pokročilé, zábavný a vzdělávací program pro děti Farníček, pohybový kroužek Opíčky pro rodiče s dětmi od 1 roku do 6 let. S žáky ZŠ od 6. do 9. třídy zde máme etickou a náboženskou výchovu. Pravidelně zde má zkoušky Kobylský vokální ansámb. V nejbližší době máme v plánu přednášku o Indii, Mexiku, Athosu a dalších zajímavých místech světa. Pro manžele se připravují manželské večery. Začala zde probíhat i mezigenerační setkávání. Pro děti a mládež bude sobota deskových a společenských her, kdy se mohou nejen pobavit, ale i seznámit. Milovníci knih zde mají k dispozici malou knihovnu k zapůjčení knih s různou tematikou. V neposlední řadě zde začalo fungovat místo pro sociální

pracovníci z Girasole, která tu je k dispozici vždy poslední čtvrtek v měsíci od 12 do 15 hodin a po telefonické domluvě kdykoliv jindy. O probíhajících akcích budete informováni plakátky a v místním rozhlasu.

Probíhají zde pravidelné akce, ale stále je zde prostor i pro příležitostná setkávání. Proto jsme vytvořili rezervační systém na stránkách www.bokovka.info/komunitni-centrum-sv-jiri/. Zde si můžete ověřit, zda je termín pro vaši akci volný. Pro rezervaci termínu je třeba napsat na emailovou adresu kcyjkobylil@gmail.com a poté se vám ozve. Komunitní centrum má také své facebookové stránky, kde najdete další informace, plánované akce a fotografie z akcí. Správcem Komunitního centra je paní Jitka Otáhalová, Kobylí 138, mobil: 724 970 837.

Srdečně Vás zveme a přejeme smysluplně strávený čas v krásném prostředí našeho centra.

Draží přátelé,

Vánoce už nám pomalu klepou na dveře... a hned po Vánocích se otevře plesová sezóna 2024.

Rádi bychom vás pozvali na Společenský ples farností Kobylí, Bořetice a Vrbice, který se letos koná v Kobylí. Ti, co byli na minulých ročnících, jistě potvrdí, že tento ples má nezaměnitelnou přátelskou a zároveň noblesní atmosféru. Není totiž jenom o bohaté tance, hudbě a tanci, ale je hlavně o setkávání lidí (nejen) ze všech tří farností (ať už do kostela chodí nebo ne).

Vezměte své přátele, přijďte a užijte si ho s námi - v pátek 19.1.2023 v sokolovně v Kobylí za doprovodu DH Sokolka.

...že netančíte nebo nemáte s kým tančit? Nevadí - přijďte si popovídat a pobavit se.

Vítání jsou úplně všichni... vždyť na Hasičský ples taky nechodí jen hasiči... ;-)

Ples bude totiž přesně takový, jaký si ho uděláme.

Za organizační výbor Soňa Čejková

Farnosti Kobylí, Bořetice a Vrbice
Vás zvou na

Společenský ples

19. ledna 2024 od 20 hod

K tanci a poslechu zahraje DH Sokolka

Doprava Bořetice-Vrbice-Kobylí (na ples i zpět) zajištěna

Výtěžek z plesu bude použit na opravu
fasády kostela sv. Jiljí v Kobylí

Mateřská škola Vrvice

Kouzelný podzim v MŠ

Začátek školního roku je v mateřské škole stejně pestrý jako podzim. Děti, které do školky poprvé nastoupily, se bez problémů začlenily a našly si nové kamarády. Letošním školním rokem nás provází hrdinové nejrůznějších pohádek.

V září to byly pohádky z naší zahrádky, díky kterým jsem se podívali na pole, kde rostly brambory, dýně, a další zelenina. Nechyběl ani Dýňový podvečer, na kterém byla pro děti připravena řada netradičních aktivit. Děti si společně s rodiči přinesly vyřezané dýňové strašáky. Vycházka do sadu k paní Ostřížkové nás zase seznámila s ovocem, které na podzim sklízíme. Jako školka ve vinařské obci jsme nezapomněli ani na vinobraní, kdy jsme si ve školce vlastnoručně vyrobili hroznovou šťávu a na návštěvě ve vinařství u Horáků jsme viděli, jak to dělají opravdoví vinaři, ochutnali jsme i jejich hroznovou šťávu, sledovali jsme, jak se hrozny zpracovávají, prozkoumali jsme traktory a trochu nečekané jsme ve vinařství objevili i trochu exotiky v podobě zvířátka agamy. Na pásmo loutkových pohádek jsme byli pozváni do základní školy a v mateřské škole nás navštívilo divadlo Kejkle s loutkovým představením O Smolíčkovi pachtolíčkoví.

V říjnu jsme poznávali les s Otesánkem, který nás seznámil s nejrůznějšími stromy, keři, ale také tím, co v lese najdeme (žaludy, kaštiny, houby). V lese jsme byli s Otesánkem poděkovat stromům za to, že je máme a Otesánkovi jsme vyrobili krásnou postýlku. Při vycházce k retenční nádrži jsme pozorovali podzimní přírodu. V lese se odehrával

i příběh, který jsme v mateřské škole shlédli a moc se nám líbil, byl to muzikál Zvířátka a loupežníci.

V listopadu jsme s dětmi uložili zvířátka k zimnímu spánku. A vyhlíželi jsme svatého Martina, kterému jsme upekli Svatomartinské rohlíčky. Martina jsme letos neviděli, ale jeho bílý kůň se na školkové zahradě jako kouzlem objevil. Krásného podzimního počasí jsme využili k vycházce s pouštěním dráčků, kdy si děti ve školce vyrobily své dráčky a pouštěly je na Stráži. Největší radost dětí byla z toho, že dráčci opravdu létali. Naše podzimní pohádkové putování jsme zakončili šipkovanou s dráčkem Mráčkem, který nám připravil krásné úkoly, které děti s nadšením splnily a užily si barevné podzimní dopoledne.

A teď nastal ten čas, kdy paní Zima začala kralovat a my se společně s ní těšíme na Mikuláše a ty nejkrásnější svátky roku Vánoce,

Ve vinařství u Horáků

Představení O Smolíčkovi

kteřé jsou jedinečné především při pohledu na natěšené dětské tváře plné očekávání a tajných přání. Tak si pojdme spolu zažít kouzelnou vánoční pohádku.

Klára Beranová, učitelka MŠ

Vycházka k Hublíkům

Můj Otesánek

Hudební skupina

Den stromů

Stromy – díky nim se můžeme nadechnout, v létě nám dávají stín, a jejich přítomnost nás uklidňuje. V jejich korunách, ale i kořenech a kůře žije velké množství živočichů, kterým poskytují domov a úkryt. Ukazují nám střídání ročních období a dávají nám mnoho podnětů k učení. V České republice pak najdeme neuvěřitelných 60 miliard stromů. Není tak divu, že i stromy mají svůj svátek, který připadá na 20. října.

Tento svátek s dětmi v naší mateřské škole každoročně slavíme. Paní učitelky s pomocí obrázků vypráví, jak stromy rostou

ze semínek, které vítr rozfouká po lese, některá semínka přenášá i lesní zvěř na své srsti. Semínko zapustí do země kořínek a na povrch proniká tenký stonek. Stonek postupně roste, přidávají se větve a lístky. Než vyroste velký silný strom, trvá to mnoho let. Následuje vycházka do lesa Hájkou, kde děti určují stromy, popisují je, jaké mají listy barvy, rozlišují jehličnany. Zdolávají nerovný terén, brodí se listím, sbírají kaštiny, žaludy, objímají stromy, pozorují strukturu kmene – zrakem, hmatem i čichem. Také si připomínáme, jak se máme v lese chovat.

Najdeme tam spoustu zvířátek, hmyzu i stromy, které jsou hodně staré, obrostlé mechem. Po cestě do mateřské školy si všímáme okrasných stromů v předzahradkách a ovocných stromů na polích. Snažíme se uhádnout, které ovoce na stromě ještě měli možnost vidět. V mateřské škole si z přírodnin vyrobíme broučky, které na zahradě MŠ uspáváme.

Protože stromy jsou pro nás moc užitečné, do oslavy stromů se zapojí i rodiče. S dětmi zhotoví libovolnou techniku stromy, následně vytvoříme galerii

na schodech, abychom si všechny krásné výtvary prohlédli. Všem rodičům, kteří se zapojili, děkujeme.

Před třemi lety jsme s panem starostou zasadili na bylinkové zahradě MŠ ovocný strom trnku, která přinesla první ovoce. Letos na podzim děti viděly kácení stromu před mateřskou školou. Okrasný strom byl starý a suchý. Užitek stromu nekončí pokácením. Děti jmenovaly, co se všechno dá ze dřeva vyrobit - například nábytek, papír, hračky, může se s ním topit. Těšíme se na jaro, až na místo po starém stromu zasadíme nový.

*Jana Kudrlecová,
veditelka MŠ*

Velké říjnové setkání rodin trochu jinak

Jako každoročně jsme se s dětmi těšili na Velké říjnové setkání rodin, které se vždy koná v předvečer státního svátku na farské zahradě. Letos bohužel bez účasti šermířské skupiny, která nás každoročně překvapovala svým poutavým vystoupením v podobě ohňové a světelné show. Byl to vždy zážitek pro malé i velké. Bylo nám to moc líto, ale nedalo se nic dělat. Proto jsme vymýšleli náhradní varianty. Pro každé dítě bylo připraveno překvapení ve formě malé baterky, která po setmění krásně rozsvítila jejich dětské ručičky.

Ale objevil se další problém – počasí. Celý pátek přelilo. A zase otázka: „Bude toto setkání nebo nebude?“ Problém se vyřešil kolem páté hodiny, konečně přestalo pršet. Rychlá sms s odkazem: „Setkání bude, ale na sóle za kulturním domem.“

A nakonec se tato akce podařila. Děti přišly s lampióny za kulturní dům, hned po příchodu dostaly dáreček – baterku a oplatek, občerstvily se teplým čajíkem, jejich rodiče ostřejším nápojem a tancovali se rozsvícenými baterkami na sóle, rodiče si popovídali a všichni odcházeli spokojeni.

Jarmila Cichrová, učitelka MŠ

Pasování předškoláků

Tuto akci, kterou pořádáme každý rok, jsme tentokrát pojali trochu netradičně. Letos máme 17 dětí, které by mohly teoreticky nastoupit příští rok do ZŠ. Pro ně a jejich rodiče jsme v říjnu připravili setkání ve školce, kde děti předvedly přednes básničky a společně zazpívaly písničku. Pozvaná byla i paní ředitelka Horáková ze ZŠ s paní učitelkou Veverkovou. Každé z dětí se naučilo svoji básničku motivovanou jeho značkou, která jej provází od začátku docházky do MŠ. Pak, a znamenají toho, že už nastupují povinnou školní docházku (tj. poslední rok v MŠ), byly děti pasovány

paní ředitelkou Kadlecovou a dostaly šerpu a drobné dárečky.

Poté měla paní ředitelka ze základní školy připravenou prezentaci pro rodiče, aby zdůraznila a podrobně vysvětlila kritéria, podle kterých se hodnotí školní zralost dětí.

Děti tak ukázaly, jak si umí zapamatovat krátký text a jakou mají výslovnost a rodiče měli možnost se dozvědět spoustu důležitých informací pro přípravu svého předškoláčka na vstup do první třídy.

Hana Sedláčková, učitelka MŠ

Králové a královny lesa

Školní stravování

Školní stravování má v České republice již téměř stoletou tradici. V prvo počátku vzniklo jako poválečná snaha o nasycení dětí. V dnešní době od tohoto systému očekáváme více. Ano, děti by měly odcházet nasycené, ale jídlo by mělo být vyvážené, nutričně hodnotné, doplňující adekvátně energii, a pro děti by mělo mít školní stravování i výchovný nebo vzdělávací charakter. Vždyť se spoustou potravin se setkají poprvé právě ve školní jídelně.

Jak funguje školní stravování v České republice?

Celkem v ČR dětem poskytuje stravu cca 9 000 školních jídelen, výdejce či vývařovny. Tyto jídelny uvaří ročně cca 383 milionů pokrmů, denně se v těchto jídelnách stravují téměř 2 miliony dětí.

Zákonní zástupci platí suroviny, ze kterých je strava připravována. Škola si stanoví tzv. stravné – tedy finanční částku za oběd, v případě mateřských škol i za svačiny. Řídí se přitom vyhláškou o školním stravování, která stanovuje určité rozmezí finančních limitů dle věkových kategorií, ze kterého si škola vybere to své. Výplaty a režie školní jídelny jsou financovány státem.

Tak jako v každé společnosti i v ČR žijí občané, kteří nemají dostatečné finanční prostředky pro zaplacení školních obědů dětem. V současné době i tyto děti mohou obědy odebírat, protože existují projekty obědů zdarma, např. Obědy pro děti. Na financování školních obědů zdarma pro potřebné děti se podílí Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy a Ministerstvo práce a sociálních věcí nebo mohou přispívat i sponzoři.

Systém školního stravování podléhá kontrole jak ze strany České školní inspekce, tak ze strany hygienické a veterinární služby. Školní jídelny oproti restauracím dlouhodobě nevykazují vážné prohršky proti litéře zákona a jsou spíše výstavní skříní, jak by to mělo v praxi správně vypadat.

Se školním stravováním máme zkušenosti téměř všichni; někdo je má dobrý, někdo špatný. Tak to bude vždy, protože sto lidí má sto chutí. Vždy je však prostor pro zlepšování. V současné době je většina školních jídelen zrekonstruovaných a díky kontrolám orgánů ochrany veřejného zdraví jsou na vysoké hygienické úrovni. V oblasti podmínek lze na jedné straně vyzdvihnout relativně dobré a stále se postupně zlepšující vybavení zařízení školního stravování, na druhé straně je však personální zabezpečení systému zatíženo nedostatečným finančním ohodnocením pracovníků.

Stravování v MŠ a legislativní rámec

Požadavky na vybavení stravovacích zařízení, ve kterých je poskytována strava tříletým a dvouletým, jsou shodné s požadavky na vybavení standardních školních jídelen či školních jídelen – výdejce. Ty musí bezpodmínečně splňovat jak obecné, tak specifické požadavky pro potravinářské provozy. Uvedené požadavky jsou stanoveny v Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 852/2004 o hygieně potravin. Další povinností je vytvořit a zavést postupy založené na zásadách HACCP a postupovat podle nich. Připravené pokrmy musí splňovat výživové požadavky podle skupiny spotřebitelů, pro které jsou určeny. Specifickým problémem mateřských škol je stravování dětí s řadou potravinových alergií, případně potravinovou intolerancí. Počty těchto dětí narůstají, a do budoucna tedy budou právě mateřské školy nuceny na situaci reagovat. Komplikaci přináší jak prostorové, tak personální podmínky. Systémově tento problém bohužel řešen není.

Základní požadavky v rovině výživy dětí

Kromě požadavků na stavebně technický stav stravovacího zařízení, provozní a osobní hygienu zaměstnanců je pro děti důležitá také strava samotná. Ta by měla být pestrá, vyvážená a především pravidelná, a to zejména proto, že právě výživa je významným faktorem. Při sestavování jídelníčku mateřských škol se vedoucí školních jídelen musí řídit platnými právními předpisy a nutričními doporučeními. Stále složitější je pro MŠ vyvažování požadavků na poskytování zdravé stravy s mnohdy problematickým výchovným přístupem rodičů dětí samotných. Kromě orientace v tzv. spotřebním koší je nutná také orientace v nutričních doporučeních.

Lze do MŠ přinést jídlo pro dítě?

Specifika nastavení hygienických požadavků pro donášku jídla do MŠ je vysoce specifickou záležitostí. Nedá se zcela jednoznačně říci, že tato možnost je vyloučena. Obvykle se doporučuje vyhovět zákonným zástupcům dětí, které se v MŠ nemohou stravovat z důvodu potravinové intolerance či přímo diagnózy. Ředitelka MŠ může žádat písemné doložení těchto skutečností od pediatra dítěte či jeho ošetřujícího lékaře. Jako další postup se doporučuje připravit písemnou dohodu o spolupráci, ve které se konkrétně specifikuje, za jakých podmínek je donesení jídla umožněno, jak bude skladováno a jakým způsobem proběhne jeho výdej, a doplnit ustanovení, že MŠ nenese jakoukoliv odpovědnost za rizika spojená s kontaminací těchto potravin. K této problematice bohužel neexistuje jednotné stanovisko.

Zpracovala Markéta Svrčková, vedoucí ŠJ

Základní škola Vrbice

Jak jsme jezdili na podzim plavat

V rámci tělesné výchovy absolvovali na podzim žáci 2., 3. a 4. ročníku plavecký výcvik v Hustopečích. Tento kurz zahrnuje deset lekcí. Plavání bylo ze začátku pro mnohé velký strach a někteří žáci začínali s plaveckými pomůckami. Během kurzu ale děti zjistily, že se nemají čeho bát, plavání je vlastně bezvadná zábava a naučí se ve vodě spoustu nových dovedností. Do plavání se postupně těšily a někteří neplavci se opravdu plavat naučili. Lektori plavecké školy v Hustopečích byli senzační, lidští a měli s dětmi trpělivost a porozumění. Lidství se nám ukázalo i v některých řidičích dopravy JMK. Náklady na objednaný autobus jsou velmi vysoké, proto jsme tentokrát udělali změnu a do bazénu jsme jezdili autobusovou linkou Vrbice - Hustopeče. Vše jsme nakonec výborně zvládli a myslím si, že si děti odnesly do života další um.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující ZŠ Vrbice

Tančí celá škola

Název programu přesně splnil, co sliboval. Do školy za námi přijela tanečnice Lucka, která rozjela hodinu tance hned od začátku pořádnou rozcvičkou. Do těla si dali všichni včetně paní učitelek. Následovalo i hravé posilování, které motivovalo i některé žáky, kteří mi před programem zarytě tvrdili, že je to bavit nebude, protože jim to nepůjde. Dále došlo i na krátkou choreografii, která byla postavena na nejvirálnější písničce loňského roku. V tlocvičně nebyl nikdo, kdo by písničku ze seriálu Wednesday slyšel poprvé a kromě chytlavého rytmu a melodie ji všichni dostali do těla i pomocí jednoduchých pohybů. K mému překvapení je mezi dětmi v naší škole daleko víc tanečníků, než jsem si myslela. Kromě zážitků a choreografie si děti odnesly znalost pojmů, jako je například plié /plije/ - francouzský pojem z baletní terminologie označující pokrčení jednoho nebo obou kolen. Nikdy nevíte, kdy se vám taková informace v životě může hodit.

Mgr. Markéta Petrášková, vyučující ZŠ Vrbice

Land art v Hájků

Je nečekaně teplé říjnové odpoledne. Se čtvrtáky a pátáky jsme v Hájků v hodině výtvarné výchovy. Výtvarně tvořit totiž dávno neznamená jenom kreslit, malovat či sochat.

V 60. letech vznikl v USA nový umělecký směr Land art. Umělci, kteří byli často unaveni moderními

technologemi, začali přemýšlet víc ekologicky a táhlo je to ven do přírody. Chtěli vynést umění mimo prostor galerií. Nesnažili se krajinu zobrazovat, ale použít ji jako místo pro svou tvorbu. Pracovat s materiály jako jsou půda, kámen, dřevo, voda nebo led a svým jmeným zásahem se pokusit akcentovat krajinu, probudit ji.

Naši nejznámější propagátoři Land artu se většinou do krajiny snažili téměř nezasahovat. Jiří Šigut tak například nechával v krajině – na loukách, u potoků, na vodních tůňkách – ležet fotocitlivý papír, který po několikadenní expozici ustálil. Vytvořil tak paměť stromů, vody, travin, zachytil neopakovatelnou chvíli, stopu místa. Anebo výtvarnice Zorka Ságlová v 60. letech uspořádala happening nazvaný Kladení plín u Sudoměře, kdy rozmísťovala do krajiny 700 bílých plátén, aby tak beze slov připomněla výročí bitvy u Sudoměře.

A tak jsme i my vyšli do našeho lesa s cílem ozvláštňit dlouhý plot tkanivem z rostlin. Děti, rozdělené do menších skupin, začaly sbírat materiál pro tkaní a postupně protkávaly plot různými přírodninami. Většina zprvu tvořila s velkým zápalem, některé nadšení postupně přešlo... Práce ve skupině

vždy zahrnuje nutnost domluvy, rozdělení rolí a často i hledání kompromisu. Nakonec jsme prošli všechna vytvořená díla, sdělili si radosti i úskalí při tvorbě a spokojeně jsme odcházeli domů.

Každý z nás může vytvořit vlastní soukromé dítko, které nepotřebuje mít diváka – odměnou je vlastní prožitek z tvoření a propojení se s krajinou...

Mgr. Lenka Kocková, vyučující ZŠ Vrbovice

LEGO KROUŽEK

V rámci školní družiny mohou děti navštěvovat spoustu kroužků. Někdo má rád sport, jiný rád zpívá nebo tancuje a jiný třeba vyrábí keramiku. A co děti, které ne baví ani jedna z nabízených možností? Pro ně jsme tento rok vymysleli LEGO kroužek. V tomto kroužku děti pracují s LEGO stavebnicí, tabletem a softwarem. Při sestavování se děti musí naučit pečlivě postupovat podle návodu, zapojit logický rozum i obrazovou představivost. Zároveň rozvíjejí svoji kreativitu, fantazii i manuální zručnost. Odměnou jsou jim roboti, kteří ochotně plní každé jejich přání. Robotika s legem přirozeně posiluje i trpělivost a učí děti pracovat jak samostatně, tak i v týmu. Zatím děti pracují se stavebnicí LEGO BOOST. Základem této interaktivní stavebnice je přivést k životu pět plně funkčních modelů s pokročilými technologiemi, jako jsou senzory vzdálenosti, pohybu, barev a náklonu nebo zvukové efekty. Díky obrovskému množství funkcí se děti zabaví na dlouhé hodiny.

Lucie Grégrová, vychovatelka ŠD

Pasování prvňáčků

Hodina pasování je jeden z několika milníků ve školním roce každého prvňáčka. Na konci října jsme pozvali všechny patrony z páté třídy, kteří svoji úlohu v mých očích plnili velmi svědomitě. Od začátku školního roku každé ráno čekali na své svěřence u šatny a kromě doprovodu do třídy jim byli i velkou oporou při chystání na vyučování.

Hodina pasování byla pomyslným koncem starosti o prvňáčky, jelikož už si celou denní rutinu dokázali osvojit a zvládnout bez asistence.

Celá hodina byla zahájena ukázkou čtení dvoupísmenkových slov. Pak jsme zapojili do hodiny i pátky, kteří si s námi zahráli hru

podobnou Activity. Po společné hře už jsme přešli na ceremoniál pasování, o který se postarala paní ředitelka. Každého prvňáčka řádně opasovala a za obrovské podpory od přítomných patronů vznikla úžasná atmosféra. Celkově hodnotím tuto hodinu jako velmi příjemnou, k čemuž přispěli všichni zúčastnění.

Úloha patronů sice oficiálně není povinností páťáků, nadále je vidím v naší třídě, jak za prvňáčky chodí a zajímají se o to, jak se mají.

Mgr. Markéta Petrášková,
třídní učitelka prvňáčků

Jak jsme psali fantazijní příběh

Jednoho říjnového dne přijde do školy zpráva od paní knihovnice. Můžeme se zúčastnit jihomoravské literární soutěže na téma Nekonečný svět fantazie. Proč toho nevyužít ve společných hodinách čtení se čtvťáky a páťáky? Ale o čem vlastně psát, když je téma tak velkoryse otevřené?

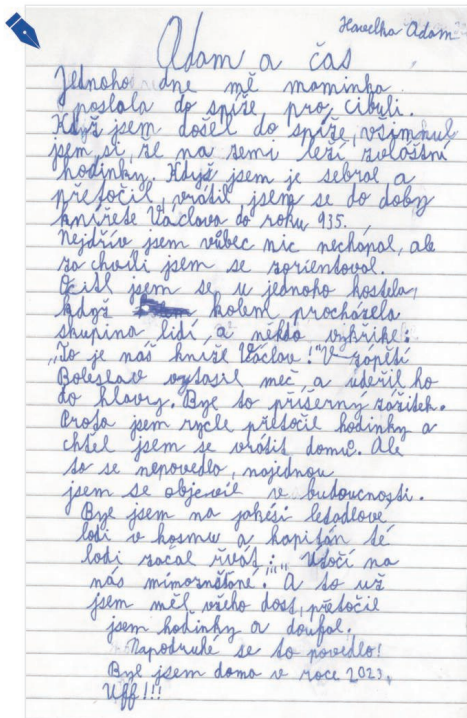
Některé děti jsou hned ze začátku nadšené. Hlavně ty, co rády a hodně čtou, přichází s neskutečnými nápady. Nečtenáři a nepsavci se naopak strachují a házejí flintu do žita dřív, než vůbec vezmou pero do ruky.

Proto začínáme hledat řešení pro každého – od rychlého brainstormingu, kdy se děti snaží najít a pojmenovat svá přání, která v realitě nejdou zrealizovat, přes hledání žvlvu, který by mohl příběh provázet. A najednou je nápadů nespočet... děti se mění v mořskou pannu, ovládají řeč zvířat, umí čarovat, létat, vidí do budoucnosti, ocitají se uvnitř počítačové hry... a ti, kteří nechtěli psát, náhle radí ostatním.

Děti na příběhu pracovaly nejméně tři vyučovací hodiny čtení, finální fázi příběhu ale dopsaly doma. Hotové příběhy jsme odevzdali do knihovny, aby je paní knihovnice mohla vyhodnotit.

A jak to dopadlo? Nechme se překvapit 😊.

Mgr. Lenka Kočková za 4. a 5. třídu

STŘÍPKY Z HODINY SLOHU - popis osoby 5. ročník

Popis osoby

Pro svoji slohovou práci jsem si vybral popis mojí babičky. Moje babička se jmenuje Ondřejka Pavloušková a bydlí s námi na Vrbici. Je hodná, ale nemá ráda, když někdo lže, posmívá se jiným, pomlouvá nebo ubližuje slabším. Když si s něčím nevím rady, vždycky mi ráda poradí. Měří 167 cm, má silnou postavu. Má kulatý obličej, zelenošedé oči, rovný nos, stále usměvavá ústa. Její hnědé vlasy jsou krátké. V uších má tři náušnice. Má spoustu zájmů, ráda čte, šije, háčkuje hračky a hraje počítačové hry. I když nemůže chodit, a proto jezdí na invalidním vozíčku, také musí dýchat přes kanylu, je s ní sranda a mám ji proto hodně rád.

Jakub Muzyka

Maminka

Maminka je moc hezká. Maminčina pleť je jemně pleťová. Hlavičku má pěkně kulatou a na ní dvě zářivé velké oči. Nosík a uši má malé. Je štíhlá a vysoká. Je hodná a pečlivá. Jmenuje se Veronika a je kosmetička. Chodí ráda na procházky a ráda poslouchá písničky. Má ráda asijská jídla např. rýži s masem. Ale chutná jí i sladké. Chce, abych si po sobě uklízela a trénovala na harmoniku. Maminka ráda sportuje, aby si udržela štíhlou postavu. Maminku miluju nejvíc na světě.

Inna Michalová

Sestřička Natálka

Dnes vám popíšu moji malou, milou a roztomilou sestřičku Natálku. Letos v září měla tři roky a také nastoupila poprvé do školky. První den brečela, ale potom si zvykla. Měří 92 cm a váží 13 kg. Natálky rostoucí vlasy mi připomínají svoji barvou orříšky kešu. Barva pusinky mi připomíná její oblíbené letní ovoce maliny. Modrozelené oči mi připomínají zeměkouli. Uši má malé a velice roztomilé a nádherné po mamince. Má krásný malý, kulatý nosánek. Obličej mojí sestry je spíše oválný než kulatý. Na vláskách nosí nejčastěji pletené copánky od maminky nebo culíky od tatky. Moc rády si spolu hrajeme, cvičíme a skáčeme na trampolině. Mezi její oblíbené oblečení patří „Tlapková patrola“ a nejraději spinká v pyžamku s prasátkem Pepou. Je moc šikovná a zvládá se převlékat z pyžama a obléknout se. Mám svoji sestru moc ráda a doufám, že jí vždy budu moct pomáhat a chránit před špatnými věcmi.

Eliška Rolincová

Popis maminky

Moje maminka je hubené postavy a střední výšky. Její obličej je oválný se špičatou bradou. Oči mají hnědou barvu. Protože špatně vidí, tak nosí brýle s červenou obrubou. Nos je spíše střední, zakončený jemnou bambulkou. Rty má malinké a úzké. Vlasy jsou delší a mají kaštanovou barvu. Maminka nejčastěji nosí legíny a tričko, ale když někam jdeme, tak si oblékne pěkné šaty a k nim pohodlné baleríny. Chodí rychleji, většinou pořád někam spěchá. Maminka mluví příjemným hlasem. Je hodná, kamarádková a pracovitá. Ve volném čase si ráda čte a učí se nové věci. Často se spolu učíme na klavíru. A jsem ráda, že mi pomáhá.

Viktorie Nahodilová

Moje sestra Ema

Ema má výšku kolem 155 cm. Její hlava má oblý tvar a hezké dlouhé vlasy. Obličej má nádherný, zvýrazňují ho hnědozelené oči. Pusu má větší, uvnitř se skrývají čisté zuby s rovnátky. Nos je podle mého gusta, obočí má těsně nad očima. Ema je malá, ale protože jsem menší, tak si myslím, že je veliká. Ráda háčkuje, vyrábí, maluje a také hraje přehazku.

Gabriela Grégrová

Moje maminka

Moje maminka je vysoká a štíhlá, má světle hnědé vlasy. Oči má modré jako pomněnky, nos maličký a roztomilý, její nohy jsou dlouhé. Ráda nosí rifle a bílé tričko. Vlasy nosí nejčastěji rozpuštěné, nebo v drdolu. Je laskavá a hodná, umí nádherně kreslit. Mám ji moc ráda.

Aneta Režná

Moje mamka

Pro svůj popis jsem si vybral svoji nejoblíbenější osobu. Je to moje mamka. Mamka je středně vysoké pnošťhlé postavy. Na její oválné hlavě má dlouhé, lesklé, hnědé vlasy. Pod tmavým obočím jsou hnědé oči s dlouhými řasami. Nad rty má hezký nos. Ráda se stará o kytky, zahradu a slepice. Peče dorty, bučky a moc dobré pečivo. Často si namáčí piškoty do kakaa, a proto jí tatka říká piškotek. Je hodná, usměvavá, ale když je potřeba, tak je přísná. Svoji mamku mám moc rád, protože se o nás hezky stará. Vždy nám poradí a pomůže.

Matěj Hublík

Kapitán Bombardák

Kapitán Bombardák je hodný superhrdina a je ochotný pomoci. Nosí bílé slippy a červený plášť. Má černé oči, malé uši, má nos a bílé zuby. Děti ho mají rády a má velký počet fanoušků. Má vždy dobrou náladu a je usměvavý. Umí létat a má velkou sílu.

Bedřich Raida

Petra Havelková

Moje maminka je štíhlejší postavy, má přiměřeně velkou hlavu, na obličej zelené oči, výrazný nos, pod nosem trochu menší pus. Má malé uši a blond vlasy. Maminka obvykle nosí trika různých barev a k tomu jeansové kalhoty. Ráda vaří, aranžuje domácí výzdobu a dívá se na televizi. Je hodná, umí být i přísná, krásně a ráda zpívá.

Adam Havelka

Sestra

Moje sestra má jméno Dorinka. Má středně dlouhé blondaté vlasy. Je poměrně štíhlá. Většinou má růžové oblečení. Má oválnou hlavu. Oči má zelenohnědé. Její pleť je světlá. Ráda vybarvuje. Je jí pět let. Její nejoblíbenější barva je růžová. Její nejoblíbenější jídlo jsou špagety. Nerada cestuje a uklízí. Ráda se koupe. Má dva bráčky. Nemá ráda ananas. Ráda chodí do školky a nerada tam spí.

Jiří Machovský

Maxinožka

Maxinožka je velmi rychlý v běhu díky svým dlouhým nohám a rychle rostoucím chodidlům, takže si úplně přestal kupovat nové boty. Ne jenom nohy mu rostou rychle, ale i jeho vlasy, které i po ostríhání ihned dorůstají. S tímhle zázračným tělem se musí skrývat v lese, aby ho nenašli lidé, kteří by chtěli na něm provádět laboratorní pokusy. Musel se vzdát i života se svou rodinou. I když žije v lese sám, tak vlastně sám není. On totiž mimo těch svých zvláštností má jednu skvělou vlastnost, a to, že rozumí zvířecí řeči. Se všemi obyvateli lesa si vypráví a dělá skopičiny. Přes to všechno se mu hrozně stýská po jeho rodině. Snad se s ní někdy sejde.

Matyáš Jungmann

Popis o mamince

Vybrala jsem si k popisu maminku, protože je moc hodná. Maminka je štíhlá a vysoká. Maminčin obličej je kulatý a na něm zelenohnědé oči a malý nos jako hrášek. Pusa je malá a uši jsou taky malé. Vlasy má tmavě hnědé a ráda je nosí v culíku. Maminka ráda nosí šaty, ale nevdá jí ani rifle. Když jde s naším psem Jackem, obleče se do sportovního. Maminka je moc hodná, ale i přísná, když zlobíme. Je moc pracovitá a vždy do víkendu si dává kávu. Ráda se dívá na televizi při vaření.

Anna Bukovská

VRBEČÁCI SE NEZTRATÍ ANI V ZŠKOBYLÍ

Sportovní úspěchy Vrbečáků v kobylské škole

Vrbečáci dávají o sobě vědět i ve škole v Kobylí. Letos na jaře hned tři sportovci zahájili atletickou sezonu účastí na Okresních přeborech v atletice v Břeclavi, konaných dne 26. dubna. **Jan Herzán** získal 3. místo v běhu na 800 m (kategorie mladší žáci), **David Vajbar** v hodu oštěpem si přišel na „bednu“ pro 3. místo a **Marek Frídřich** si doběh v běhu na 1 500 m v kategorii dorostu také pro krásné 3. místo.

Neztratili se ani fotbalisté z Vrbyce. Na kobylském hřišti proběhlo 11. května finále turnaje **“Pohár škol okresu Břeclav”**. V konkurenci tří týmů - ZŠ Hustopeče Komenského, ZŠ Drnholec a ZŠ Lanžhot- žáci kobylské školy vybojovali (stejně jako loni) krásné **2. místo**. V týmu byli **Matěj Grégr, Jan Rymeš, Jan Herzán a Ondřej Ostrřízek** – kluci z Vrbyce.

Všem úspěšným sportovcům patří velká GRATULACE!

Mgr. Renata Horáková, ředitelka vrbecké školy

Nejsou svátky bez pohádky...

Žádné svátky se bez nich neobejdou, dotvářejí tu příjemnou rodinnou pohodu, na niž se všichni tak těšíme. A snad každý máme svou oblíbenou pohádkovou postavu. Letošní sedmáci těm svým napsali dopis, aby je - na oplátku - taky potěšili...

Milý Shreku,

píši Ti tenhle dopis, protože mi přijde, že si trochu nedocenený. Všichni říkají, že jsi přece velký zlý zlobr, ale nikdo nemluví o tom, že jsi zachránil osla, princeznu, skolil draka. Já Tě jako zlobra nevidím, vidím Tě jako udatného rytíře. Jsi vysoký, silný a hodný. A myslím si, že o společnost moc nestojíš, protože jsi žil celý život sám v bažině. A taky se mi líbí Tvoje uši, jsou fakt super. Má Tě ráda celá moje rodina, rádi si pouštíme Tvoje filmy před spaním.

Myslím si, že jsi vážně rytíř. Pro mě jsi absolutní jednička.

S pozdravem Šimon Havelka

Milý Rákosníčku,

píši Ti tento dopis, protože jsi má nejoblíbenější pohádková postava. Nejvíce se mi na Tobě líbí, že dokážeš pomáhat kamarádům v nouzi a že jsi tak hodný. Jako malá jsem se na Tebe koukala skoro pořád a k narozeninám jsem Tě dostávala na pexesu, povlečení, hrníčku a jako plyšáka. Také se mi líbí Tvoje chaloupka nad rybníčkem, hlavně ten rybníček, jak se leskne. Jednou se mi zdál sen, že jsem spadla z nebe přímo do Tvojí chatrče. Ty jsi tam spal a když se ráno probudil, tak jsi mě tam našel. Já jsem se Tě lekla, protože ještě bylo šero a ta Tvoje zelená barva hodně svítila. Když jsem si uvědomila, že to jsi Ty, přestala jsem ječet. Ten sen pak skončil, protože mě máma budila do mateřské školy.

Doufám, že se mi ještě zjevíš ve snech.

Tvoje Lucie Varmužová

Ahoj Harry,

jsem Václav z Vrbice, malé vinařské vesnice na jihu Moravy v České republice. Jsem Tvůj velký fanoušek. Když jsem byl malý, sledoval jsem Tvé filmy skoro pořád. Nejraději mám Relikvie smrti. Vždy mě zajímalo, jak kouzlíš. Vypadá to tak jednoduše, jen mávneš hůlkou, řekneš zařkadlo a kouzlo je na světě. Je to vážně tak jednoduché?

Moc se mi na Tobě líbí, že se nikdy nevzdáš a bojuješ proti zlu. A jak hraješ famfrpál. Jsi rychlý jako blesk, třeba když se ženeš za zlatonkou nebo jak při soutěži tří kouzelníků utíkáš před drakem.

Taky bych si přál být tak dobrým kouzelníkem jako Ty. Až někdy pojedou do Londýna, třeba se sejdem a projedeme se vlakem z nástupiště 9 a tři čtvrtě do Bradavic.

Zatím se měj pěkně, Václav Nahodil

Ahoj Krtečku,

píši Ti, protože když jsem byla malá, tak jsem měla doma nějaké díly na DVD. Nejvíce se mi líbily Krteček ve městě a Krteček v ZOO. Proč? Krteček ve městě, protože navštěvoval různé budovy, například kino a obchod, kde si koupil lízátko. V ZOO, protože tam pomáhal různým zvířátkům. Želvě, která byla otočená vzhůru nohama, jsi pomohl vrátit se zpět na nohy. Lvovi, kterého bolel zub tak, že byl hodně našťvaný. Ty jsi ho uklidnil a zub mu vytrhl. A lev se radoval, že ho nic nebolí. Líbí se mi, jak pomáháš druhým zvířátkům, jak se s nimi hezky domluvíš a že se s nimi nehádáš. Přeji Ti ještě hodně hezkých zážitků.

Klára Marková

Ahoj Kevine!

Chtěl jsem napsat právě Tobě, protože Tě každý rok na Vánoce sleduji v televizi, když Ty jsi "Sám doma". Vždycky se u toho pořádně nasměju. To, co Ty vymyslíš, jen tak někdo nevymyslí. Nejlepší past byla, když jsi na zloděje házel cihly z budovy. Nemohl jsem se přestat smát. Dokonce i brácha se ptal, co tam bylo tak směšného. Když jsem mu to řekl, začal se taky smát. Je mi líto, že Ty nemáš tak dobrý vztah se svými sourozenci. Tajně doufám, že se někdy setkáme a vymyslíme spolu pasti na zloděje. Budu se těšit.

Jakub Machovský

Návštěva Vídně

Poslední květnový pátek vyrazili sedmáci, osmáci a devátáci opět do rakouské metropole...

Čím sedmáky Vídeň okouzila, překvapila?

...nádhernými budovami, že to tam bude tak krásné, jsem ani nečekala...

...čistým vzduchem a čistými ulicemi, lidé byli slušně oblečení...

...obchody, které byly opravdu luxusní a čisté jako celé město...

...koňmi zapřaženými za vůz a ohromnou velikostí města...

Poprvé ve Vídni byli - jako vždy - sedmáci. Pohledně na Vídeň jejich očima.

...Jelikož nám vyšlo pěkné počasí, výlet byl moc fajn. Úplně nejvic mě okouzly památky. Viděli jsme katedrálu sv. Štěpána, budovu Parlamentu, dvě naproti sobě postavená úplně stejná muzea a sochu Marie Terezie, postavené mezi nimi. Opravdu hodně zážitků si odnáším z Prátru. Tam jsem s kamarádkami navštívila strašidelný dům Psycho hotel, kam už se tedy nikdy nepodívám, a taky Black mambu, na kterou se těším zase za rok.

Tereza Vyhňáková

Zážitky z Prátru:

...Strašidelný dům byl nejhorší, loutky tam vypadaly jako živé, ječely, chmataly po nás a já jsem si jen přála, ať to skončí...

...Byla jsem v hotelu Psycho, což je strašidelný dům. Uvnitř na nás stříkala voda, svítily příšery a natahovaly po nás ruce...

...Šli jsme na motokáry, kde mě okradli o 11 €, tak jsem si koupil ledovou tříšť a jel jsem domů...

...Osobně mě překvapilo, že jsem vyvázla živá a zdravá.

PO LETECH ZNOVA NA VRBICI VE ŠKOLE

Po květnové návštěvě bývalé paní ředitelky Jelínkové k nám 22. listopadu zavítala další významná osobnost z řad učitelského sboru - pan Emil Kordiovský.

Učil na vrbecké škole pouze jeden školní rok 1960/61 jako mladý sotva osmnáctiletý absolvent (v té době chodilo do školy na Vrbsici 149 dětí). Návštěvu pro něj připravili jeho bývalí žáci, kteří s ním do školy přišli.

Pan Kordiovský byl ve škole po dlouhých 62 letech a pro mě byla návštěva celé skupiny velmi příjemným zážitkem.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Společenská kronika

1. prosinec 2022 - 30. listopad 2023

Narozené děti

Bartoloměj Hlávka
Stella Troubilová
Bára Třešňáková
Tereza Úlehlová
Liam Araujo
Václav Pavloušek
Michal Haman

Úmrtí

Petr Sůkal
Oldřiška Mikulicová
Marie Ševčíková
František Povolný
Bohumila Cichrová (U samoobsluhy 246)
Stanislav Cván
Marie Osičková
Jiřina Černá
Zdeňka Zárubová
Bohumila Cichrová (Stráž 35)
Josef Bíza
Jana Horčíčková

KULTURNÍ AKCE

27.12.2023	Žehnění mladých vín v kulturním domě
6.1.2024	Tříkrálová sbírka
19.1.2024	Farní ples v Kobylí
20.12.2024	Krojový ples s předtančením besedy
27.1.2024	Ples SRPŠ
10.2.2024	Ostatkový průvod a ostatková zábava
14.2.2024	Popeleční středa
18.2.2024	Dětský maškarní ples
17.3.2024	Hodnocení vín
23.3.2024	Košť a výstava vín

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla pošlete na mail:
vrbeckyzpravodaj@gmail.com

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v dubnu 2024.

Foto na obálce: Veronika Mikulicová

Obec Vrbsice a Vinaři Vrbsice
vás zvou na

ŽEHNÁNÍ mladých vín

27. 12. 2023 od 18:00
v sále kulturního domu
Zahraje CM Lália.

Vstupné dobrovolné,
skleničky s sebou!

MAŠKARNÍ DĚTSKÝ PLES

18. 2.
15.30-17.30

POHÁDKOVÝ
KARNEVAL
DIVADLO KEJKLE

VRBEČTÍ STÁRCI A CHASA VÁS SRDĚČNĚ ZVOU 20.12.2024 V KD VRBSICE NA

KROJOVÝ PLES

Vrbsice 2024

PROGRAM	VSTUPNÉ
• 20:00 - začátek plesu	• 200 Kč
• 20:30 - předtančení české besedy	• čůhacky 100 Kč
• 22:00 - prodej lístku do tomboly	• krojování zdarma
• 00:00 - vyhlášení tomboly	

K TANCÍ A POSLECHU HRÁJE DH SOKOLKA

MAS Hustopečsko, z.s. varuje potenciální žadatele před jednáním dodavatelů fotovoltaických systémů. Potenciálním žadatelům doporučujeme, aby první kontaktovali pracovníky MAS nebo EKIS, kteří prověří, jestli mohou v rámci Nová zelená úsporám light podat žádost. Dalším doporučením při výběru dodavatelů jsou pozitivní zkušenosti (webové stránky REFSITE sdružují reference firem a produktů na jednom místě) a dále doporučujeme oslovovat lokální firmy (potřeba revizí se může následně prodražovat). Co určitě nedoporučujeme, uzavírat smlouvy ještě před návštěvou pracovníků MAS nebo EKIS. (Veronika Mikulicová)

Dále MAS Hustopečsko, z.s. zajišťuje podporu dospívajícím dětem ve věku 11 - 21 let, kteří se potýkají s duševními poruchami, krizovými situacemi, závislostmi. Sestavili jsme tým odborníků, kteří mohou poskytnout dětem/dospívajícím a jejich rodinám odbornou péči. Jedná se o Podpůrný tým duševního zdraví dospívajících Hustopečsko (v příloženém letáku se dozvíte více, včetně kontaktu). Současně Vás v předstihu zveme na svépomocná setkání či semináře, které budeme během ledna - března na vybraných základních školách k této problematice realizovat. (Veronika Mikulicová)

MAS Hustopečsko, z.s. získalo pro náš region finanční prostředky na realizaci pomoci pro neformálně pečující. Tuto sociální práci zajišťují organizace Girasole, sdružení pro pomoc a rozvoj z.s. a Diakonie ČCE - středisko BETLÉM, můžete se na ně bezplatně obracet. Kontaktní údaje jsou k dispozici na letáčích.

BETLÉM
DIAKONIE ČCE – STŘEDISKO BETLÉM

Diakonie

Poradna pro pečující a půjčovna kompenzačních pomůcek

**Ocitli jste se v situaci, kdy pečujete o blízkého člověka?
Jsme tady pro vás a nabízíme vám podporu. Rádi se staneme
vašimi průvodci v období pečování.**

Veškeré poradenství pro pečující poskytujeme zdarma. Neváhejte se obrátit na pracovnice naší poradny, které vám rády pomohou.

PORADNA PRO PEČUJÍCÍ:

Telefon: 515 531 880
Mobil: 732 694 748
E-mail: vila@betlem.org

PŮJČOVNA KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK: (dle platného ceníku)

Telefon: 519 420 574
Mobil: 605 158 968
E-mail: pujcovna@betlem.org

Spolufinancováno
Evropskou unií

Služba je realizována v rámci
projektu CZ.03.02.01/00/22_008/0000988
Rozvoj MAS Hustopečsko z OPZ+

Spolufinancováno
Evropskou unií

Podpurný tým duševního zdraví dospívajících Hustopečsko

Kdo jsme:

Nově vzniklý tým zkušených pracovníků z oborů sociální práce, psychologie, poradenství, pedagogiky a andragogiky. Přímo **bezplatně podporujeme dospívající ve věku 11 – 21 let a jejich blízké. Začínáme svou aktivitu od října 2023** (o počátku podpory jsme ochotni jednat a dle kapacity ve výjimečných případech začít se spoluprací i dříve v omezeném režimu).

Kdo se na nás může obrátit:

Mladí lidé **ve věku 11-21 let z Hustopečí a okolních měst a obcí (ORP Hustopeče a Zaječiči)**, kteří se ocitli v náročné situaci nebo potřebují nasměrovat, na koho se mohou se svými obtížemi obrátit. Mohou se na nás obracet i rodiče, osoby a instituce, které mají mladé lidi v obtížné životní a psychické situaci v péči nebo s nimi spolupracují.

Konkrétně se může jednat často o potřeby mladých lidí řešit obtíže:

- ve škole či v zaměstnání** (nedostatečný prospěch, osamělost, ústrky spolužáků - kolegů, potíže v získání či udržení zaměstnání aj.).
- v kolektivech vrstevníků** (izolovanost, osamělost, nedostatek porozumění, vztahové potíže či jiné krize aj.).
- v domácnosti** (potíže v soužití, potíže se zákony, nedobrá komunikace, nepřiměřené tresty či nároky okolí, potíže v přizpůsobení se změnám (např. při rozvodu rodičů aj.).

Nebo Vás zajímá, jak předcházet duševnímu onemocnění, jak dbát o vlastní duševní hygienu, jak řešit výzvy spojené s udržením stabilizovaného duševního stavu, jak vést kvalitní život s duševním onemocněním, jak lépe zvládat krize, jak snižovat rizika závislosti a poruch příjmu potravy atp.

Jak bude spolupráce probíhat: **formou osobního setkání, videohovorem, telefonicky, emailem**

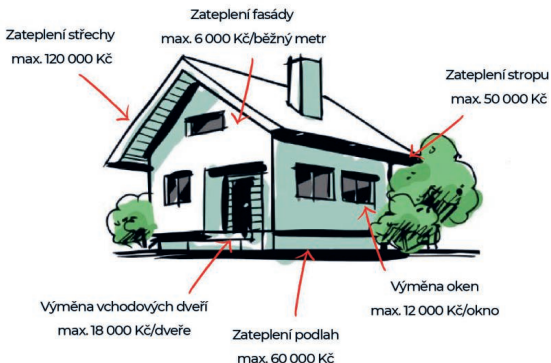
SPOLEČNĚ:	vyplníme nezbytnou administrativu, kterou vyžaduje donátor	nastavíme cíle spolupráce a rámcové kroky	vyhodnotíme přínos spolupráce a podpoříme v udržení stabilizované situace nebo v dalším řešení v rámci návazné služby v lokalitě
POMŮŽEME:	zorientovat se v situaci – komplexně ji zmapujeme	identifikovat dostupné zdroje řešení	v udržení či ve znovuoobnovení stabilizovaného duševního stavu
	v komunikaci s důležitými lidmi či institucemi (učitel, škola, zaměstnavatel, úřad práce, OSPOD, soud, návazná služba aj.)	jako doprovod na potřebné schůzky, pokud to bude nezbytné	
PORADÍME:	zda máte nárok na některé sociální dávky a můžeme pomoci s přípravou dokumentů a vyplněním formulářů (dávky státní soc. podpory, invalidní důchod aj.).		

Kontakt na nás: podpuntytm@seznam.cz

MAS Hustopečsko s podporou obce

poskytuje bezplatnou pomoc při přípravě žádosti do programu

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORA LIGHT

Nově od května 2023 dotace i na solární systémy pro ohřev vody

Žádat mohou i domácnosti, které již podaly žádost na zateplení domu.

Dotace až 90 000 Kč na pořízení fotovoltaického nebo fototermického systému.

Celková dotace i se zateplením domu až 240 000 Kč = 150 000 + 90 000 Kč.

Kdo může žádat ?

Vlastník nebo spoluvlastník rodinného domu, nebo trvale obývané rekreační stavby za podmínky, že:

Jsou všichni členové domácnosti příjemci starobního důchodu nebo invalidního důchodu 3. stupně.

Pobírala domácnost v období od 12.9. 2022 příspěvek na bydlení.

Kdy si mám žádost podat ?

Příjem žádostí se otevře 9. ledna 2023, je nutné podat v součinnosti s MAS.

Výše dotace ?

Dotace je až do výše 150 000 Kč vyplácena zálohově.

Dotace je vyplácena také zpětně na realizace uskutečněné již od 12. září 2022.

Nebojte se na nás obrátit pro bezplatné poradenství!

Kontakty:

Ing. Michal Zich

Tel: +420 774 113 357

Email: info.mashustopecko@gmail.com

<http://www.mashustopecko.cz/zelena-usporam-light>

Ing. Veronika Mikulicová

Tel: +420 774 364 013

Email: veronika.mikulicova@email.cz

MAS Hustopečsko
MAS Hustopečsko

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Stavění máje

Hodová mše v kostele sv. Jiljí

Zaráženi hory ve farské zahradě

Hodové pondělí se Sklepankou na Stráži u presu

Dětské hodky

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková, Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu